

Міністерство освіти і науки України

**Таврійський національний університет
імені В.І. Вернадського**

Кафедра фінансів та обліку

На правах рукопису

Кваліфікаційна робота на здобуття ступеня вищої освіти «Магістр»

УПРАВЛІННЯ ЛІКВІДНІСТЮ АКТИВІВ

Студента Гречаника Андрія
Миколайовича
Спеціальність 072 «Фінанси,
банківська справа та страхування»
Навчально-науковий інститут
економіки, управління та
природокористування
Науковий керівник Мала Світлана
Іванівна
к.е.н., доцент

Національна шкала _____
Кількість
балів: _____ Оцінка:
ECTS

Київ -2023

ТАВРІЙСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМ. В.І. ВЕРНАДСЬКОГО

Науково-навчальний інститут управління, економіки та природокористування

Кафедра «Фінанси та облік»

Освітній ступінь магістр

Галузь знань 07 «Управління та адміністрування»

Спеціальність 072 «Фінанси, банківська справа та страхування»

ЗАТВЕРДЖУЮ

Завідувач кафедри

«Фінанси та облік»

Доц. Путінцев А.В.

“ ___ ” _____ 2023 р.

ЗАВДАННЯ НА МАГІСТЕРСЬКУ РОБОТУ Гречаник Андрій Миколайович

(прізвище, ім'я, по батькові)

1. Тема роботи: «Управління ліквідністю активів підприємства»

Науковий керівник роботи к.е.н. доц. Мала С.І

Затверджена наказом № ___ ректора ТНУ від _____

2. Строк подання студентом роботи _____

3. Вихідні дані до роботи: законодавчі й нормативні документи, що визначають умови функціонування підприємств, Міністерства фінансів України, Державного комітету статистики України, наукові праці вітчизняних та зарубіжних економістів щодо управління ліквідністю активів підприємства, фінансова звітність підприємства.

4. Зміст розрахунково-пояснювальної записки (перелік питань, які потрібно розробити) теоретико-методичні основи управління ліквідністю активів підприємств, оцінка управління ліквідністю активів ТОВ «Метлайф», розробка рекомендацій щодо управління ліквідності активів досліджуваного підприємства.

5. Перелік графічного матеріалу таблиці, рисунки

6. Консультанти розділів роботи

Розділ	Прізвище, ініціали та посада консультанта	Підпис	
		Завдання видав	Завдання прийняв
Розділ 1	к.е.н. доц. Мала С.І.		15.09.2023
Розділ 2	к.е.н. доц. Мала С.І.		02.10.2023
Розділ 3	к.е.н. доц. Мала С.І.		23.10.2023
Вступ	к.е.н. доц. Мала С.І.		30.10.2023
Висновки	к.е.н. доц. Мала С.І.		06.11.2023

7. Дата видачі завдання 30.05.2023 р.**КАЛЕНДАРНИЙ ПЛАН**

Назва етапів магістерської роботи	Строк виконання етапів роботи	Примітка
1. Складання та затвердження плану керівником	30.05.2023 – 15.09.2023	
2. Написання 1-го розділу	15.09.2023 – 02.10.2023	
3. Написання 2-го розділу	02.10.2023 – 23.10.2023	
4. Написання 3-го розділу	23.10.2023 – 30.10.2023	
5. Написання вступу та висновків	30.10.2023 – 06.11.2023	
6. Подання роботи на кафедру	15.11.2023	
7. Проходження попереднього захисту роботи	17.11.2023	

Магістрант

(підпис)

Керівник роботи

(підпис)

Гречаник А. М.

(прізвище та ініціали)

Мала С.І.

(прізвище та ініціали)

АНОТАЦІЯ

Гречаник А.М. Управління ліквідністю активів підприємства.

У роботі аналізуються теоретичні положення і практичні заходи щодо управління ліквідністю активів підприємства.

Під час написання роботи було визначено теоретико-методичні та практичні аспекти управління ліквідністю активів підприємства; проаналізовано ефективність управління ліквідністю активів та фінансовий стан досліджуваного підприємства; сформовано рекомендації та пропозиції щодо удосконалення управління ліквідністю активів на підприємстві.

Наукова новизна роботи полягає у теоретичному обґрунтуванні та практичному вирішенні комплексу проблем, пов'язаних з управлінням ліквідністю активів підприємства. У процесі дослідження розглянуто стан ліквідності активів на досліджуваному підприємстві, запропоновано ряд заходів для підвищення ефективності ліквідності активів на підприємстві.

Ключові слова: активи, управління, підприємство, ліквідність, прибуток, вдосконалення.

S U M M A R Y

Grechanyk A.M. Liquidity management of assets of enterprise.

Theoretical positions and practical measures are in process analysed in relation to the liquidity management of assets of enterprise.

During writing of work the theoretical, methodological and practical aspects of liquidity management of assets of enterprise were certain; efficiency of liquidity management of assets and financial state of the investigated enterprise are analysed; recommendations and suggestions are formed in relation to the improvement of liquidity management of assets on an enterprise.

The scientific novelty of work consists in a theoretical ground and practical decision of complex of the problems related to the liquidity management of assets of enterprise. In the process of research the state of liquidity of assets is considered on the investigated enterprise, the row of measure is offered for the increase of efficiency of liquidity of assets on an enterprise.

Keywords: assets, managements, enterprise, liquidity, income

ЗМІСТ

ВСТУП	6
Розділ 1. Теоретичні основи управління ліквідністю активів компанії	Ошибка!
Закладка не определена.	
1.1.Визначення та сутність ліквідності активів	9
1.2.Теоретичні підходи до управління ліквідністю активів.....	14
1.3.Аналіз практик управління ліквідністю активів у страховому секторі	20
1.4.Законодавча база та регулювання в галузі страхування.....	25
Висновки до розділу 1.....	
Розділ 2. Аналіз ліквідності активів страхової компанії Метлайф	Ошибка!
Закладка не определена.	
2.1 Характеристика господарської діяльності	32
2.2 Фінансові розрахунки та аналіз загальних показників	37
2.3 Оцінка ліквідності активів та аналіз результатів.....	43
2.4 Аналіз результатів та тенденцій	51
Висновки до розділу 2.....	
Розділ 3. Розробка рекомендацій з управління ліквідністю	Ошибка!
Закладка не определена.	
3.1 Огляд можливих варіантів управління ліквідністю активів.....	57
3.2 Порівняння різних підходів до управління ліквідністю активів.....	70
3.3 Впровадження та оцінка ефективності рекомендацій	75
Висновки до розділу 3.....	
ВИСНОВКИ.....	89
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	93

ВСТУП

Актуальність теми дослідження. Актуальність дослідження управлінням ліквідністю активів полягає в тому, що в сучасному економічному середовищі, підприємства та організації зіштовхуються з низкою фінансових викликів, що вимагають ефективного управління своїми активами, зокрема і їх ліквідністю. До основних фінансових викликів можна віднести глобальну нестабільність, зростання конкуренції, зміна бізнес-середовища, ризики та можливості, фінансова нестійкість.

З урахуванням цих факторів, обрана тема дослідження є дуже актуальною і важливою для сучасних підприємств та організацій у всіх галузях економіки. Управління ліквідністю активів може вплинути на фінансовий успіх та виживання підприємства в умовах мінливого економічного середовища.

Дослідження управління ліквідністю активів сприяє подальшому розвитку теорії фінансів. Воно допомагає визначити важливі фактори та залежності, що впливають на ліквідність активів, та створити нові теоретичні моделі для аналізу фінансового управління.

Прикладне значення даного напрямку дослідження дає можливість для оптимізації ресурсів підприємства: ефективне управління ліквідністю активів дозволяє підприємствам максимізувати використання своїх фінансових ресурсів та знижувати зайві витрати.

Отже, дослідження теми "Управління ліквідністю активів" має значення не лише для вивчення фінансових процесів, але й для практичного застосування, що сприяє підвищенню фінансової стійкості та конкурентоспроможності підприємств.

Метою дослідження є аналіз процесів управління ліквідністю активів на підприємствах та розробка рекомендацій для оптимізації цих процесів з метою забезпечення фінансової стійкості та ефективності діяльності підприємств.

Завдання дослідження включають в себе:

- визначення та сутність ліквідності активів;
- аналіз теоретичних підходів до управління ліквідністю активів;
- аналіз законодавчої бази у страховій сфері щодо ліквідності активів;
- характеристика фінансової діяльності компанії Метлайф;
- оцінка ліквідності активів досліджуваної компанії;
- аналіз результатів дослідження ліквідності активів та результатів;
- огляд різних варіантів управління ліквідністю активів;
- порівняльний аналіз варіантів управління ліквідністю активів;
- впровадження та оцінка рекомендацій.

Об'єктом дослідження є процеси управління ліквідністю активів на підприємстві.

Предметом дослідження є аналіз та оптимізація процесів управління ліквідністю активів з метою досягнення фінансової стійкості та підвищення ефективності діяльності компанії Метлайф.

Методи дослідження. У ході роботи використані різні методи дослідження, такі як економічний аналіз, синтез, порівняння та аналогії для оцінки фактичних значень показників у динаміці та в порівнянні з нормативними. Також була використана наукова абстракція для виділення ключових показників оцінки фінансового стану підприємства серед великої кількості наявних в літературних та нормативних джерелах. Під час розробки висновків використані методи спостереження, групування та узагальнення на основі отриманих результатів аналітичних досліджень.

Інформаційну базу дослідження склали нормативно-правові акти України з питань регулювання фінансово-господарської діяльності підприємств, офіційні публікації і матеріали Міністерства фінансів України, Національного банку України, Держкомстату України, наукові розробки вітчизняних і зарубіжних науковців, а також наукові факти і статистичні дані, що відображають господарську і фінансову діяльність підприємства за 2020-2022 роки.

Наукова новизна одержаних результатів визначається в першу чергу тим, що комплексно, з використанням сучасних методів пізнання та урахуванням новітніх досягнень економічної науки досліджується питання визначення загальної суті управління ліквідністю активів підприємства.

Апробація результатів дослідження. Наукові положення основних результатів дослідження та їх практичне застосування обговорювались на VII Міжнародній науково-практичній конференції «Теоретичні аспекти та практичні проблеми управління, економіки та природокористування в Україні» (ТНУ, м. Київ, 2-3 листопада 2023 р.).

Практичне значення одержаних результатів полягає в тому, що основні результати дослідження можливо впровадити у вигляді змін і доповнень до чинного законодавства та врахувати при розробці заходів щодо підвищення ефективності ліквідності активів підприємств України.

Структура роботи. Поставлені мета та завдання зумовили структуру магістерської роботи, яка складається зі вступу, трьох основних розділів, висновків, списку використаних джерел. Загальний обсяг роботи становить 99 сторінок. Основний зміст дослідження викладено на 87 сторінках з посиланням на 74 літературних джерела. В роботі наведено 5 таблиць, 1 рисунок.

РОЗДІЛ 1

ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ УПРАВЛІННЯ ЛІКВІДНІСТЮ АКТИВІВ КОМПАНІЇ

1.1. Визначення та сутність ліквідності активів

Ліквідність активів є однією з важливих фінансових характеристик, яка визначає здатність підприємства, включаючи страхові компанії, виконувати свої фінансові зобов'язання вчасно та ефективно.

Ліквідність активів включає в себе різні види активів, які можуть бути легко конвертовані в готівку або інші ліквідні активи. Ці активи включають в себе готівку, банківські вклади, цінні папери, рахунки та інші активи, які можуть бути швидко реалізовані на ринку[6].

Один з ключових показників ліквідності активів - поточне відношення, яке визначається як відношення поточних активів до поточних зобов'язань. Цей показник вказує на здатність підприємства виконувати свої фінансові зобов'язання на найближчий рік за допомогою ліквідних активів.

Розподіл активів за ліквідністю допомагає визначити, наскільки готове підприємство в різних ситуаціях, коли воно повинно здійснювати виплати або реагувати на зміни на фінансових ринках.

Ліквідність активів є ключовим аспектом фінансового управління, оскільки вона впливає на фінансову стійкість та здатність підприємства до виконання своїх фінансових зобов'язань перед стейкхолдерами та клієнтами. Ліквідність визначається наявністю ліквідних резервів, які можуть бути використані для виплати зобов'язань у разі необхідності.

Активи страхової компанії включають у себе різні складові, такі як основні засоби, нематеріальні активи, довгострокові фінансові вкладення, запаси для виробництва, витрати на майбутні періоди, короткострокові фінансові вкладення, готівку, розрахункові рахунки та взаєморозрахунки із засновниками тощо.

Деталізація активів відбувається шляхом їх класифікації, що розкриває основні аспекти їх сутності.

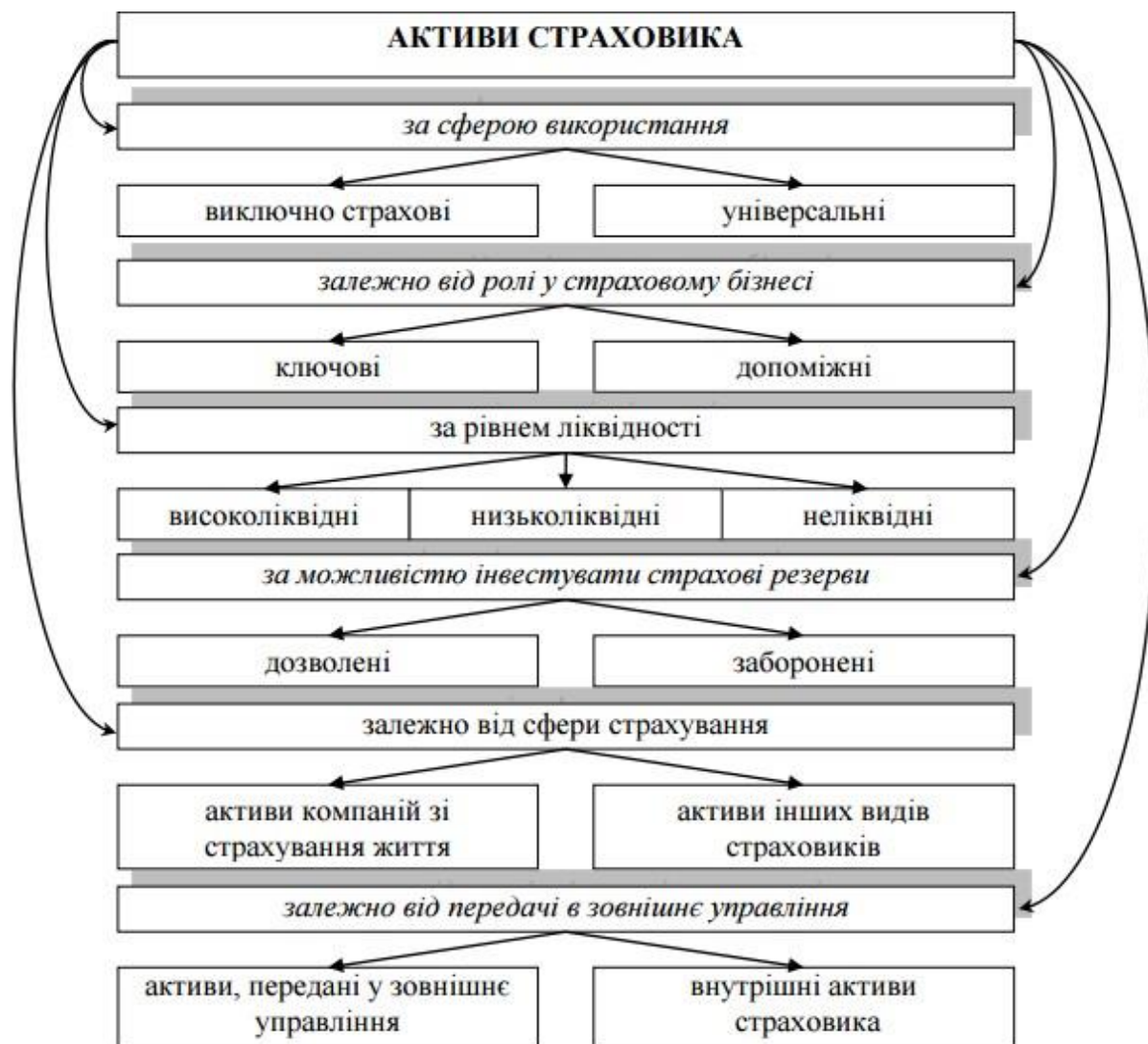

Рис.1.1. Класифікація активів страхової компанії

Активи страхової компанії піддаються класифікації згідно різних критеріїв:

1) Рівень ліквідності. Розділено на високоліквідні, низьколіквідні та неліквідні активи, надаючи можливість оцінити здатність компаній швидко конвертувати активи у готівку.

2) Сфера страхування. Розрізняють активи компаній, що здійснюють страхування життя, та активи компаній, які надають інші види страхування.

3) Сфера використання. Виділено універсальні та виключно страхові активи. До останніх відносяться залишок коштів у централізованих страхових резервних фондах, депозити перестраховування та частка перестраховика у страхових резервах.

4) Роль у страховому бізнесі. Розділено активи на ключові (грошові кошти, фінансові інвестиції) та допоміжні (основні засоби, нематеріальні активи).

5) Можливість інвестування коштів страхових резервів. Виділено дозволені (грошові кошти на поточному рахунку, банківські вклади, акції, облігації, іпотечні сертифікати, банківські метали тощо) та заборонені активи.

6) Передача у зовнішнє управління. Розрізнено активи, передані у зовнішнє управління (компаніям з управління активами), та внутрішні активи. Це допомагає розкрити економічну природу активів та робить можливим прийняття обґрунтованих управлінських рішень в страховій сфері.

Для підприємств, зокрема страхових компаній, ліквідність активів стає критично важливою через специфіку їхньої діяльності. Страхові компанії здійснюють зобов'язання перед клієнтами на випадок страхових подій, і, отже, повинні бути готові виплачувати страхові відшкодування в будь-який момент. Забезпечення належної ліквідності активів стає стратегічним завданням для страхових компаній з метою забезпечення довіри клієнтів і відповідності законодавчим вимогам[16].

Ліквідність активів страхової компанії визначається наявністю ліквідних резервів, які можуть бути використані для виплати страхових відшкодувань та інших зобов'язань. Це означає, що страхова компанія повинна мати достатньо ліквідних активів, які можуть бути швидко конвертовані в готівку для виплати клієнтам.

Зрозуміння ліквідності активів є важливим аспектом для прийняття рішень щодо інвестицій та фінансового управління. Підприємства, включаючи страхові компанії, повинні збалансовувати свої ліквідні активи з можливістю отримання

прибутку, оскільки надто великий обсяг ліквідних активів може призвести до низької рентабельності[22].

Для оцінки ліквідності активів страхових компаній використовуються різні методи та показники. Один з найпоширеніших показників - поточне відношення (current ratio), яке визначається як відношення поточних активів до поточних зобов'язань. Цей показник вказує на здатність підприємства виконувати свої фінансові зобов'язання на найближчий рік за допомогою ліквідних активів. Зазвичай, поточне відношення повинно бути більше 1, щоб підприємство могло відповідати своїм зобов'язанням.

Ще одним важливим показником є швидке відношення (quick ratio), яке враховує лише найбільш ліквідні активи, такі як готівка, цінні папери та рахунки. Цей показник дає уявлення про ліквідність, яку може забезпечити підприємство в разі надзвичайних обставин, коли потрібно негайно виплачувати страхові відшкодування.

Стрес-тести є іншим інструментом для оцінки ліквідності активів страхових компаній. Вони допомагають визначити, які наслідки можуть мати різні сценарії для ліквідності та фінансового стану компанії в разі зростання страхових виплат, зміни ринкових умов або економічних криз[27].

Збалансування ліквідності та рентабельності є складним завданням для страхових компаній. Занадто великий обсяг ліквідних активів може призвести до низької рентабельності, оскільки ці активи можуть не приносити достатньо прибутку. З іншого боку, недостатність ліквідності може призвести до нездатності виконувати свої зобов'язання перед клієнтами.

Однією з важливих складових ліквідності активів є розподіл активів за рівнем ліквідності. Це визначається шляхом класифікації активів на ліквідні, середньої ліквідності та менш ліквідні. Ліквідні активи легко конвертуються в готівку та мають високу ліквідність. Середньої ліквідності активи можуть бути конвертовані в готівку з певним зусиллям і витратами часу, тоді як менш ліквідні активи не можуть бути швидко реалізовані.

Розподіл активів за ліквідністю дозволяє страховим компаніям збалансувати свій портфель активів та забезпечити належну ліквідність для виплат страхових відшкодувань та інших фінансових зобов'язань. Підприємства повинні враховувати ризики та можливості при розподілі активів, зокрема ринкові зміни, зміни відсоткових ставок та ризик неплатоспроможності[3].

Ліквідність активів впливає на рішення щодо інвестицій та фінансового управління. Страхові компанії повинні приймати стратегічні рішення щодо інвестицій у ліквідні активи, такі як грошові еквіваленти, для забезпечення готовності виплати страхових відшкодувань. Одночасно вони мають враховувати можливості отримання прибутку від інших активів, таких як цінні папери та нерухомість.

Важливо враховувати, що рішення щодо ліквідності активів мають бути взяті з урахуванням фінансового здоров'я та ризиків страхової компанії. Баланс між ліквідністю та рентабельністю є ключовим завданням фінансового управління страхових компаній.

Значення ліквідності активів в галузі страхування відображається в здатності страхової компанії забезпечити фінансову стійкість та виконувати свої зобов'язання перед клієнтами. Підприємства повинні дбати про належний розподіл активів, забезпечуючи високу ліквідність, щоб бути готовими до виплат страхових відшкодувань та інших фінансових зобов'язань.

Ліквідність активів страхових компаній оцінюється використовуючи різні методи та показники, включаючи поточне та швидке відношення, а також стрес-тести. Ці інструменти допомагають визначити, наскільки готова компанія до різних сценаріїв та можливих ризиків[4].

Збалансування ліквідності та рентабельності є важливим завданням для страхових компаній, оскільки надто великий обсяг ліквідних активів може призвести до низької рентабельності. Однак недостатність ліквідності може призвести до нездатності виконувати зобов'язання перед клієнтами.

Зрозуміння ліквідності активів і розподіл їх за рівнем ліквідності є важливими аспектами фінансового управління страховими компаніями. Такий підхід допомагає забезпечити фінансову стійкість та надійність діяльності страхових компаній на ринку.

Варто наголосити, що ліквідність активів є критичним аспектом фінансового управління страховими компаніями. Вона впливає на здатність компанії виконувати свої фінансові зобов'язання перед клієнтами та забезпечувати стійкість її фінансового стану.

Розподіл активів за ліквідністю та використання різних показників ліквідності допомагають страховим компаніям краще розуміти і управляти ліквідністю активів. Збалансування ліквідності та рентабельності є ключовим завданням для досягнення успішної діяльності на ринку страхування.

1.2. Теоретичні підходи до управління ліквідністю активів

Управління ліквідністю активів є важливою складовою фінансового управління для страхових компаній. Проаналізуємо ключові теоретичні підходи та концепції, що визначають ефективне управління ліквідністю активів у страховій компанії "Метлайф". Розуміння цих підходів має вирішальне значення для забезпечення фінансової стійкості та успіху компанії "Метлайф" на ринку страхування.

Ліквідність активів визначає здатність компанії виконувати свої фінансові зобов'язання перед клієнтами та уникнути фінансових ризиків. В цьому контексті ми розглянемо різні аспекти управління ліквідністю активів "Метлайф", включаючи поняття, методи, моделі та стратегії[2].

Управління ліквідністю активів є ключовою складовою фінансового управління страховими компаніями. Для компанії "Метлайф" вона важлива з різних поглядів, включаючи забезпечення фінансової стійкості, здатності вчасно виконувати свої фінансові зобов'язання та ефективного управління ризиками.

Розглядаючи теоретичні аспекти ліквідності активів для страхової компанії, необхідно враховувати наступні ключові поняття та підходи:

1) Ліквідність активів та її важливість:

Ліквідність активів страхової компанії "Метлайф" є фундаментальним аспектом фінансового управління. Це визначається здатністю компанії в будь-який момент перетворити свої активи на готівку або еквіваленти готівки. Ця здатність гарантує, що "Метлайф" може вчасно виконувати свої фінансові зобов'язання перед клієнтами, включаючи виплати страхового відшкодування, а також реагувати на непередбачені фінансові виклики[3].

2) Збалансованість ліквідності:

Для страхової компанії, як "Метлайф", важливо досягти збалансованого підходу до ліквідності активів. Це передбачає пошук оптимального рівноваги між збереженням ліквідних активів, таких як готівка та короткострокові інвестиції, та отриманням вищого доходу від менш ліквідних, але більш прибуткових активів. Важливо забезпечити ефективне використання фінансових ресурсів, зокрема інвестицій, щоб генерувати прибуток для компанії[5].

3) Ліквідність та ризик:

Рівень ліквідності тісно пов'язаний з рівнем ризику для "Метлайф". Більш ліквідні активи, які можуть бути легко перетворені на готівку, зазвичай мають менший потенціал доходу, але менший ризик неконвертації в готівку. Страхова компанія повинна збалансувати ці два аспекти у своєму портфелі активів, зокрема шляхом вибору активів і фінансових інструментів з урахуванням цих ризиків[7].

4) Ліквідність і стрес-тести:

Управління ліквідністю активів включає проведення стрес-тестів, які допомагають оцінити, як ліквідність активів відповідає на негативні сценарії та стресові умови. Ці тести дозволяють "Метлайф" прогнозувати свою ліквідність під час фінансових криз та інших викликів, і розробляти стратегії для забезпечення стабільності фінансового стану[9].

5) Правове та регуляторне середовище:

Важливим аспектом управління ліквідністю активів для "Метлайф" є відповідність правових та регуляторних вимог. Регуляторні органи і законодавча база в галузі страхування встановлюють обмеження та вимоги щодо ліквідності активів, які повинні бути дотримані страховиками[13].

Управління ліквідністю активів є однією з ключових фінансових функцій для страхових компаній, включаючи страхову компанію 'Метлайф'. У сучасному вимогливому фінансовому середовищі, де ринкові умови і ризики постійно змінюються, важливо мати ефективні стратегії та методи управління ліквідністю. В цій частині роботи ми розглянемо теоретичні аспекти управління ліквідністю активів та методи, які можуть бути використані страховою компанією 'Метлайф' для забезпечення стійкості та надійності її фінансового стану.

1) Управління портфелем активів:

Управління портфелем активів - це складний процес, який вимагає уважного аналізу та планування. "Метлайф" повинен розробити диверсифікований портфель, який включає різні види інвестицій. Наприклад, короткострокові інвестиції можуть бути використані для забезпечення готівкою для виплат страхових відшкодувань, тоді як довгострокові інвестиції можуть генерувати вищий дохід[15].

2) Управління готівкою та короткостроковими інвестиціями:

Зберігання певної частини активів у готівці та короткострокових інвестиціях дозволяє "Метлайф" мати доступ до легко доступних фінансових ресурсів в разі потреби. Це особливо важливо для надання страхових виплат клієнтам у випадках аварій та страхових випадків.

3) Управління довгостроковими інвестиціями:

Довгострокові інвестиції можуть бути важливим джерелом доходу для страхової компанії. Ці інвестиції можуть включати в себе акції, довгострокові облигації, нерухомість, та інші активи. "Метлайф" повинен враховувати свої фінансові зобов'язання та ризики при виборі довгострокових інвестицій[20].

4) Управління ризиками:

Управління ризиками є ключовою частиною управління ліквідністю активів. "Метлайф" повинен ідентифікувати та оцінювати ризики, пов'язані з активами, і використовувати різні методи для зменшення цих ризиків. Це може включати в себе захист від негативних змін ринкових умов за допомогою похідних інструментів.

5) Стрес-тести:

Стрес-тести допомагають "Метлайф" оцінити, як ліквідність активів реагує на негативні сценарії та стресові умови. Це важливо для розробки стратегій, які дозволять компанії забезпечити стабільність фінансового стану в умовах фінансового тиску.

6) Відкриті лінії кредиту:

Деякі страхові компанії укладають угоди на відкриті лінії кредиту з банками. Ці лінії кредиту можуть бути використані для отримання додаткових фінансових ресурсів у випадках, коли потрібно забезпечити ліквідність.

7) Моніторинг та аналіз ліквідності:

Регулярний моніторинг та аналіз ліквідності активів дозволяють "Метлайф" вчасно реагувати на зміни на ринку та прогнозувати зміни в ліквідності. Це допомагає компанії приймати обґрунтовані рішення щодо управління ліквідністю.

Ці методи управління ліквідністю активів є важливими для забезпечення фінансової стійкості та надійності страхової компанії. Вони допомагають компанії ефективно виконувати свої фінансові зобов'язання та реагувати на зміни на ринку, забезпечуючи фінансову стабільність та довіру клієнтів[18].

Розглянувши методи управління ліквідністю активів, які можуть бути використані страховою компанією, перейдемо до наступного важливого аспекту - моделей та підходів до прогнозування ліквідності. Ці моделі та методи грають критичну роль у забезпеченні ефективного управління ліквідністю та вчасному виявленні потенційних проблем, дозволяючи компанії реагувати на зміни на ринку та зберігати фінансову стійкість.

Розглянемо моделі та підходи до прогнозування ліквідності, які можуть бути використані в управлінні ліквідністю активів страхової компанії[26].

1) Статистичні моделі:

Одним із типів статистичних моделей, що використовуються для прогнозування ліквідності, є модель часових рядів. Ця модель дозволяє аналізувати та прогнозувати динаміку ліквідних активів та зобов'язань в залежності від часових факторів. Наприклад, за допомогою аналізу часових рядів можна визначити сезонні коливання в ліквідності та побудувати прогнози на основі історичних даних.

2) Методи сценарійного аналізу:

У контексті страхової компанії, сценарійний аналіз може включати розгляд різних сценаріїв щодо страхових виплат, ринкових умов та фінансових ризиків. Наприклад, створення сценаріїв для можливих ризикових подій, таких як природні катастрофи або масштабні страхові виплати, допомагає приймати вчасні заходи для забезпечення ліквідності в негативних сценаріях.

3) Моделі вимог до ліквідності:

Для розрахунку вимог до ліквідності використовуються певні стандарти та методи. Наприклад, підхід, заснований на принципах Basel III, передбачає розрахунок коефіцієнтів ліквідності, таких як LCR (Liquidity Coverage Ratio) та NSFR (Net Stable Funding Ratio). За допомогою цих моделей можна визначити, наскільки ліквідні активи компанії відповідають вимогам до ліквідності.

4) Моніторинг ліквідності в режимі реального часу:

У сучасному світі інформація про ліквідність активів стає доступною в режимі реального часу завдяки розробленим системам моніторингу. Наприклад, системи TMS (Treasury Management Systems) дозволяють стежити за рухом грошей, ліквідністю та ризиками в реальному часі, що сприяє оперативному прийняттю рішень.

5) Сценарії та стрес-тести:

Проведення стрес-тестів та сценаріїв допомагає оцінити, як ліквідність активів може змінюватися в умовах незвичайних ситуацій, наприклад, фінансових криз або економічних спадів. Ці тести дозволяють компанії аналізувати свою готовність до негативних сценаріїв і розробляти плани дій для забезпечення ліквідності в умовах стресу[17].

Розглянувши моделі та підходи до прогнозування ліквідності активів, важливо враховувати, що управління ліквідністю тісно пов'язане з управлінням ризиками. Вимоги до ліквідності виникають в умовах невизначеності та можливих ризиків, які можуть вплинути на ліквідність компанії. Тому розгляд підходів до ризикового управління в контексті ліквідності активів стає актуальним і необхідним кроком в процесі ефективного управління фінансами страхової компанії.

Аналіз ризиків ліквідності: Детальний аналіз потенційних ризиків ліквідності включає в себе вивчення можливих факторів, що можуть вплинути на ліквідність компанії. Це включає в себе оцінку невиконаних зобов'язань перед страхувальниками, оцінку можливих негативних змін у фінансовому стані компанії та аналіз змін на фінансових ринках. Такий аналіз допомагає ідентифікувати найбільші ризики та розробити стратегії для їх управління[47].

Визначення рівня прийняттого ризику: Важливо встановити рівень ризику, який компанія готова прийняти в контексті ліквідності. Це вимагає розуміння та оцінки того, наскільки консервативно або агресивно компанія бажає управляти ліквідністю, враховуючи свої фінансові цілі та зобов'язання перед страхувальниками.

Диверсифікація активів: Для зменшення ризику ліквідності компанія може розподіляти свої активи між різними класами, які мають різні рівні ліквідності. Це може включати грошові еквіваленти, короткострокові та довгострокові облігації, акції та інші види інвестицій.

Стрес-тести: Проведення стрес-тестів дозволяє визначити можливі наслідки для ліквідності компанії в умовах негативних сценаріїв, таких як економічні

кризи, великі збитки від страхових подій або негативні зміни на ринку цінних паперів. Результати стрес-тестів допомагають розробити плани дій та підготуватися до можливих викликів.

Ліквідні активи: Певна частина активів має бути завжди ліквідною для забезпечення можливості оперативних виплат. Це може включати грошові еквіваленти, короткострокові облігації та інші активи, які можна легко конвертувати в готівку.

Планування і управління стресовими ситуаціями: Розробка планів дій та управління ліквідністю в умовах стресу включає в себе створення чітких процедур та механізмів для реагування на критичні ситуації та забезпечення готовності компанії до них[1].

Взаємодія з регуляторами: Компанія повинна дотримуватися вимог регуляторів стосовно ліквідності та співпрацювати з ними для забезпечення дотримання стандартів та вимог щодо ліквідності.

Моніторинг і оновлення стратегій: Управління ризиками ліквідності — це неперервний процес, який включає постійний моніторинг умов, оновлення стратегій та адаптацію до змін на ринку та внутрішніх умов[46].

Ці докладні підходи сприяють ефективному управлінню ризиками ліквідності активів та забезпечують стабільність фінансового стану страхової компанії.

1.3. Аналіз практик управління ліквідністю активів у страховому секторі

Аналіз практик управління ліквідністю активів у страховому секторі передбачає вивчення підходів та стратегій, які використовують страхові компанії для забезпечення ліквідності своїх активів. Для кращого розуміння цієї теми, ми розглянемо загальні практики та принципи, які діють у страховому секторі. Зокрема, ми дослідимо підходи до розподілу активів, стратегії моніторингу ліквідності, методи управління портфелем та інші аспекти, які впливають на

ліквідність страхових компаній. Розглянемо загальні тенденції та принципи для покращення розуміння цієї важливої теми.

Перш за все, важливо розглянути важливість ліквідності активів для фінансової стабільності страхових компаній. Ліквідність активів визначає, наскільки легко страхова компанія може перетворити свої активи на готівку для забезпечення виплат та виконання фінансових зобов'язань перед клієнтами та іншими зацікавленими сторонами[1].

Забезпечення необхідної ліквідності є життєвоважливим завданням для страхових компаній, оскільки вони повинні бути готові реагувати на зворотний запит на виплати у випадку страхових подій, таких як аварії, страхові виплати та інші фінансові зобов'язання. Недостатність ліквідних активів може призвести до проблем і негативно вплинути на репутацію компанії та її фінансову стійкість.

Для забезпечення ліквідності активів страхові компанії повинні мати достатній рівень ліквідних активів, які можуть бути використані в разі потреби. Також важливо постійно моніторити ризики та приймати заходи для запобігання недолікам ліквідності. Деякі компанії можуть мати внутрішні стандарти та політики, що регулюють ліквідність активів, а інші підпорядковані нормативам і вимогам фінансових регуляторів.

Таким чином, аналіз практик управління ліквідністю активів у страховому секторі вимагає розуміння важливості ліквідності, визначення специфічних ризиків, визначення оптимальних стратегій та методів управління ліквідністю та вдосконалення процесів для забезпечення фінансової стійкості страхових компаній.

Розглядаючи методи управління ліквідністю активів та моніторингу ліквідності, слід зазначити, що вони тісно пов'язані між собою. Моніторинг ліквідності включає в себе застосування різних методів та інструментів, а також використання технологій для збору та аналізу даних[12].

Одним з ключових завдань при моніторингу ліквідності є визначення рівня ліквідності та вчасне реагування на будь-які зміни в ньому. Для цього страхові

компанії використовують різні інструменти та показники, такі як рівень готівки, строк дії страхових полісів, прогнозовані страхові виплати та інші фінансові зобов'язання.

Методи управління ліквідністю включають в себе стратегічне розподілення активів та визначення оптимального складу портфелю активів для забезпечення ліквідності. Також важливою є стратегія диверсифікації для зменшення ризиків та збільшення ліквідності[8].

Моніторинг ліквідності є важливою складовою ефективного управління ліквідністю активів. Страхові компанії використовують різні інструменти та показники для визначення рівня ліквідності та для реагування на зміни в цьому показнику. Вони можуть враховувати такі фактори, як кількість доступної готівки, строк дії страхових полісів, прогнозовані страхові виплати, інші фінансові зобов'язання та багато інших.

Цей процес вимагає використання сучасних аналітичних інструментів та програмного забезпечення для моніторингу та аналізу даних. Зокрема, страхові компанії можуть використовувати спеціалізовані системи для автоматизації процесів моніторингу та прогнозування ліквідності.

Ключовим завданням є забезпечення постійного моніторингу та своєчасного реагування на будь-які зміни, які можуть вплинути на ліквідність активів страхової компанії. Такий підхід допомагає запобігти недолікам ліквідності та забезпечити фінансову стійкість[19].

На підприємствах страхового сектору, управління зобов'язаннями є ще одним важливим аспектом забезпечення ліквідності активів. Зобов'язання включають в себе різні види страхових полісів, договори страхування та інші фінансові зобов'язання перед клієнтами та сторонніми особами.

Для забезпечення ліквідності активів страхові компанії мають розробляти ефективні стратегії управління зобов'язаннями. Один із підходів полягає в ретельному аналізі та оцінці зобов'язань та розподілу їх за строками дії. Для цього можуть використовуватися різні інструменти, включаючи аналіз динаміки

страхових виплат, прогнози платежів, та аналіз зобов'язань за різними видами страхування.

Управління зобов'язаннями також передбачає виведення їх у збалансованість з активами. Це означає, що страхові компанії повинні мати достатньо активів для виконання своїх фінансових зобов'язань перед клієнтами та сторонніми особами в разі необхідності. У такому контексті, управління зобов'язаннями є ключовим аспектом у забезпеченні ліквідності активів[4].

Таким чином, ефективне управління зобов'язаннями та їх аналіз є важливими етапами у забезпеченні ліквідності активів страхових компаній. Розуміння та впровадження цих підходів допомагає страховим компаніям збалансувати свої фінансові потоки та забезпечити ліквідність для виконання своїх фінансових зобов'язань.

Застосування сучасних технологій та аналізу даних також відіграє значущу роль у покращенні управління ліквідністю активів страхових компаній. Сучасні технології надають можливість автоматизувати процеси моніторингу та аналізу фінансових даних, що дозволяє страховим компаніям отримувати оперативну та актуальну інформацію про їхню ліквідність.

Аналіз даних, включаючи ризикові оцінки та прогнозування ліквідності, може бути покращений завдяки використанню різноманітних аналітичних інструментів та моделей. Інформаційні технології дозволяють враховувати різні сценарії та проводити стрес-тести для визначення реакції страхової компанії на негативні події та ризики в галузі ліквідності активів[10].

Використання сучасних технологій і аналізу даних допомагає підвищити рівень ефективності управління ліквідністю активів, робить його більш точним та оперативним, а також зменшує ризики недостатньої ліквідності та допомагає підтримувати фінансову стабільність страхової компанії.

У цьому контексті, сучасні технології і аналіз даних є ключовими інструментами для покращення управління ліквідністю активів у страховому секторі. Вони дозволяють страховим компаніям бути більш

конкурентоспроможними, забезпечувати надійність та стійкість своєї діяльності та вчасно реагувати на зміни на фінансовому ринку та внутрішні ризики.

Останні тенденції в галузі управління ліквідністю показують, що страхові компанії починають активно використовувати штучний інтелект та блокчейн для автоматизації моніторингу та аналізу фінансових даних. Нові регулятивні вимоги також ставлять акцент на посилення прозорості та виведення ліквідності в збалансованість, що вимагає від компаній активно адаптуватися до цих змін.

На останок, однією з ключових тенденцій управління ліквідністю активів в страховому секторі є підвищення вимог щодо дотримання регулятивних нормативів та стандартів. Регуляторні органи у багатьох країнах посилюють вимоги до страхових компаній щодо забезпечення ліквідності, а також вимагають ведення звітності та регулярного аудиту в цьому питанні. Страхові компанії повинні бути готові відповідати цим вимогам та вдосконалювати свої практики управління ліквідністю активів відповідно до регулятивних вимог.

Загалом, аналіз практик управління ліквідністю активів у страховому секторі показує, що ця тема залишається актуальною та постійно розвивається. Страхові компанії змушені адаптуватися до змін на фінансовому ринку, регулятивних вимог та зростаючих ризиків. Досягнення ефективного управління ліквідністю активів вимагає не лише врахування загальних принципів та методів, але й власних стратегій, які б відповідали конкретним особливостям страхової компанії та її ринковому середовищу[25].

Зазначені тенденції та принципи покращення управління ліквідністю активів в страховому секторі допомагають страховим компаніям стати більш стійкими та конкурентоспроможними на ринку, забезпечуючи надійну фінансову підтримку для своїх клієнтів та долати виклики, пов'язані із змінами на фінансовому ринку та регуляторним середовищем.

В підсумку, аналіз практик управління ліквідністю активів в страховому секторі підкреслює важливість цієї теми та постійної адаптації страхових компаній до змін на ринку та регулятивних вимог. Враховуючи загальні тенденції

та принципи, а також конкретні практики і стратегії, страхові компанії мають змогу досягати більшої стабільності та ефективності у своєму управлінні ліквідністю активів.

На майбутнє, страхові компанії повинні ретельно вивчати та адаптуватися до останніх тенденцій у сфері управління ліквідністю, вдосконалюючи свої стратегії з урахуванням розвитку технологій та регулятивного середовища. Застосування новітніх аналітичних інструментів та посилення спроможності прогнозування може виявитися вирішальним для забезпечення фінансової стійкості та конкурентоспроможності в сучасному страховому секторі.

Сприяючи якісній фінансовій підтримці та надійному управлінню ризиками, страхові компанії можуть забезпечувати своїм клієнтам захист та страхові послуги на високому рівні.

1.4. Законодавча база та регулювання в галузі страхування

Страхування в Україні представляє собою специфічну та нещодавно виниклу галузь підприємницької діяльності, що виникла у зв'язку із скасуванням державної монополії в галузі страхування. Колишні фінанси Держстраху СРСР, яка була єдиною страховою організацією у країні за умов державної монополії, розглядалися як складова централізованих фінансів фінансової системи СРСР.

Демонополізація страхової справи та виникнення повноцінних страхових компаній як самостійних господарських суб'єктів вимагають переосмислення ролі та місця їхніх фінансів у системі фінансів країни, розглядаючи їх як складову децентралізованих фінансів.

Сутність фінансів страхових компаній та їхні особливості пов'язані переважно з майновими інтересами страхувальників, які виступають об'єктами страхування. Згідно з Законом України "Про страхування", об'єктами страхування можуть бути майнові інтереси, що не суперечать законодавству України, і пов'язані з різними аспектами, такими як життя, здоров'я, працездатність,

додаткова пенсія (особисте страхування), володіння, користування та розпорядження майном (майнове страхування), а також відшкодування завданої шкоди особі або майну, а також шкоди, завданої юридичній особі (страхування відповідальності).

Розглядання фінансів страхових компаній у контексті децентралізованих фінансів, а саме як елемента системи фінансів країни, розкриває їхню важливу роль у економічних відносинах. Децентралізовані фінанси, що включають фінанси суб'єктів господарювання, зокрема страхових компаній, є основою фінансової системи країни.

З точки зору теорії фінансів вчені-фінансисти визначають децентралізовані фінанси як економічні відносини, пов'язані з обігом грошових коштів у суб'єктів господарювання та формуванням, розподілом і використанням фінансових ресурсів на мікроекономічному рівні. Фінанси страхових компаній класифікуються залежно від рівня ліквідності на високоліквідні, низьколіквідні та неліквідні. Окрім того, враховуючи сферу страхування, розрізняють активи компаній зі страхування життя та активи компаній, що здійснюють інші види страхування. Важливо також виділити універсальні та виключно страхові активи залежно від сфери використання.

Децентралізовані фінанси, що охоплюють фінанси суб'єктів господарювання, у тому числі страхових компаній, утворюють основну ланку фінансової системи країни. Вони визначаються як економічні відносини, які опосередковують обіг грошових коштів підприємств. Вітчизняні та закордонні фахівці розглядають фінанси підприємств як сукупність різноманітних економічних прийомів та методів, спрямованих на досягнення максимального достатку фірми або загальної вартості вкладеного капіталу.

Розглянемо вплив законів і правил регулювання на ліквідність та фінансовий стан страхових компаній в Україні, а також особливі вимоги та стандарти, які стосуються управління ліквідністю для страхових компаній в країні.

1) Закон України "Про страхування"

Цей закон є фундаментальним правовим актом, який визначає загальні принципи та правила функціонування страхового сектору в Україні. Він регулює діяльність страхових компаній, включаючи вимоги до ліквідності активів та фінансової стійкості. Закон передбачає, що страхові компанії повинні дотримуватися встановлених нормативів ліквідності та стабільності фінансового стану[6].

2) Закон України "Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг" [7].

Цей закон встановлює норми, які стосуються управління ліквідністю та фінансовим контролем в сфері страхування. Він надає правову основу для регулювання та контролю фінансової діяльності страхових компаній. Зокрема, закон встановлює вимоги до управління ліквідністю та фінансовими ризиками.

3) Постанови Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку

НКЦПФР видає постанови та розпорядження, які містять специфічні вимоги щодо управління ліквідністю, стандарти фінансового нагляду та інші аспекти регулювання страхових компаній. Ці постанови зазвичай містять конкретні інструкції щодо ліквідності та фінансового контролю[3].

4) Інструкції Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку

Національна комісія може видавати інструкції для страхових компаній, які містять більш детальні вказівки та методологію стосовно управління ліквідністю та виконання фінансового нагляду. Ці інструкції допомагають страховим компаніям конкретизувати вимоги та стандарти, які стосуються ліквідності та фінансового контролю. Останні зміни в законі, які вступили в силу в 2012 році, внесли зміни в структуру фінансового нагляду над страховими компаніями. Вони включили в себе посилення вимог до регулярного моніторингу ліквідності та введення обов'язку підтвердження ліквідності страхових компаній на щорічній основі[4].

Українське законодавство передбачає докладні вимоги та стандарти для управління ліквідністю страхових компаній. Останні зміни в цьому напрямку включали в себе обов'язкове введення стрес-тестів для оцінки ліквідності в екстремальних умовах, а також встановлення мінімальних норм ліквідності для забезпечення надійності страхових компаній у забезпеченні своїх зобов'язань перед клієнтами.

Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, встановлює правила аудиту та нагляду за управлінням ліквідністю страхових компаній. Останні зміни в нормативному акті, які були внесені покликані зробити нагляд більш ефективним і спрямованим на виявлення ризиків та аномалій у сфері ліквідності.

Національна комісія грає ключову роль у фінансовому нагляді та контролі за діяльністю страхових компаній в Україні. Вона встановлює стандарти та вимоги, спрямовані на забезпечення ліквідності та фінансової стабільності страхового сектору.

Останні зміни в повноваженнях національної комісії з цінних паперів та фондового ринку дозволили комісії більш ефективно втручатися в управління ліквідністю страхових компаній під час фінансових криз та аномалій.

Законодавство також визначає інші обов'язки та стандарти фінансового нагляду, які стосуються управління ліквідністю страхових компаній. Вони включають в себе обов'язок регулярного звітування про ліквідність, ризики та стрес-тестування.

Ці закони та нормативні акти створюють важливий правовий фундамент для управління ліквідністю та фінансовою стабільністю страхових компаній в Україні. Постійне оновлення та вдосконалення цього законодавства відображає стремління до забезпечення надійності та стійкості страхового сектору в обличчі зростаючих фінансових викликів.

Останні зміни в законодавстві внесли істотні зміни в підходи до управління ліквідністю страхових компаній. Однією з ключових ініціатив було обов'язкове

впровадження стрес-тестів для оцінки ліквідності в екстремальних умовах. Це дозволяє страховим компаніям визначити, як вони можуть впоратися з несподіваними фінансовими стресовими ситуаціями та приймати відповідні заходи щодо покращення своєї ліквідності.

Зокрема, нові законодавчі положення вимагають, щоб страхові компанії проводили стрес-тестування на регулярній основі, а результати таких тестів надсилалися національній комісії для аналізу. Це дозволяє уточнити потреби страхових компаній у ліквідності та визначити потенційні ризики для фінансової стійкості галузі.

Після прийняття цих законодавчих змін також було встановлено мінімальні норми ліквідності для забезпечення надійності страхових компаній у виконанні своїх зобов'язань перед клієнтами. Ці норми регулярно оновлюються та адаптуються до змін у фінансовому середовищі та ризиках.

Нові закони також встановили обов'язок підтвердження ліквідності страхових компаній на щорічній основі. Це означає, що кожна страхова компанія повинна регулярно перевіряти свою ліквідність та представляти результати цього аудиту відповідним регуляторам та національній комісії.

Останні зміни в повноваженнях національної комісії з цінних паперів та фондового ринку також відіграють важливу роль у покращенні фінансового нагляду. Вони дозволяють комісії більш ефективно втручатися в управління ліквідністю страхових компаній під час фінансових криз та аномалій. В цілому, останні зміни в законодавстві спрямовані на забезпечення стабільності та надійності страхового сектору в Україні в умовах зростаючих фінансових викликів.

Українське законодавство в галузі страхування визначає важливий правовий фундамент для управління ліквідністю та фінансовою стабільністю страхових компаній. Постійне оновлення та вдосконалення законодавчих актів свідчать про рішучість забезпечити надійність галузі в умовах зростаючих фінансових викликів.

Останні зміни в законодавстві внесли суттєві поліпшення в управління ліквідністю страхових компаній. Зокрема, введення стрес-тестів для оцінки ліквідності в екстремальних умовах стало ключовою ініціативою. Це дозволяє компаніям ефективно аналізувати свою готовність до несподіваних фінансових стресових ситуацій та вживати відповідних заходів для підвищення своєї ліквідності.

Нові законодавчі положення також встановлюють мінімальні норми ліквідності для забезпечення надійності страхових компаній у виконанні зобов'язань перед клієнтами. Регулярне оновлення цих норм відповідає змінам у фінансовому середовищі та ризиках.

Окрім того, закони визначають обов'язок підтвердження ліквідності страхових компаній на щорічній основі, що вимагає регулярного аудиту та представлення результатів національній комісії для аналізу. Це стимулює компанії постійно перевіряти та вдосконалювати свою ліквідність.

Останні зміни в повноваженнях національної комісії з цінних паперів та фондового ринку підсилюють ефективність фінансового нагляду, дозволяючи їй ефективно втручатися в управління ліквідністю страхових компаній під час фінансових криз та аномалій. Ці зміни визначають новий стандарт для стійкості та дієвого функціонування страхового сектору в Україні.

Висновки до розділу 1

Ліквідність активів є ключовим аспектом фінансового управління, оскільки вона впливає на фінансову стійкість та здатність підприємства до виконання своїх фінансових зобов'язань перед кредиторами та клієнтами. Ліквідність визначається наявністю ліквідних резервів, які можуть бути використані для виплати зобов'язань у разі необхідності.

Активи страхової компанії включають у себе різні складові, такі як основні засоби, нематеріальні активи, довгострокові фінансові вкладення, запаси для

виробництва, витрати на майбутні періоди, короткострокові фінансові вкладення, готівку, розрахункові рахунки та взаєморозрахунки із засновниками тощо.

Управління ліквідністю активів є ключовою складовою фінансового управління страховими компаніями. Для компанії "Метлайф" вона важлива з різних поглядів, включаючи забезпечення фінансової стійкості, здатності вчасно виконувати свої фінансові зобов'язання та ефективного управління ризиками.

Однією з ключових тенденцій управління ліквідністю активів в страховому секторі є підвищення вимог щодо дотримання регулятивних нормативів та стандартів. Регуляторні органи у багатьох країнах посилюють вимоги до страхових компаній щодо забезпечення ліквідності, а також вимагають ведення звітності та регулярного аудиту в цьому питанні. Страхові компанії повинні бути готові відповідати цим вимогам та вдосконалювати свої практики управління ліквідністю активів відповідно до регулятивних вимог.

РОЗДІЛ 2

АНАЛІЗ ЛІКВІДНОСТІ АКТИВІВ СТРАХОВОЇ КОМПАНІЇ МЕТЛАЙФ

2.1 Характеристика господарської діяльності

Приватне акціонерне товариство "Метлайф" (ПрАТ "Метлайф") впевнено зберігає лідерство на українському ринку страхування життя останні кілька років. За брендом MetLife стоїть 155-річна історія, що почалася в США, де і розташований головний офіс. В Україні компанія відзначила вже 21-річний ювілей роботи.

Про перші позиції MetLife свідчить, перш за все, кількість українських громадян, які застрахували своє життя – їх близько 915 тисяч. Частка ринку, яку стабільно утримує MetLife, перевищує 46%, тобто кожна четверта гривня, яку українці сплачують за страхування життя – це покупка страхового захисту від MetLife.

- страхування життя;
- страхування від нещасних випадків;
- страхування у разі можливої втрати працездатності;
- страхування на випадок серйозних проблем зі здоров'ям (інсульт, інфаркт, онкологічні захворювання);
- страхування жінок на випадок онкологічного діагнозу;
- страхування для дітей від критичних захворювань, тощо.

Загальна сума страхових виплат, здійснених ПрАТ «Метлайф» з 2003 по 2023 роки перевищує 1,5 млрд. гривень, з яких більше 583млн. грн. — виплати з дожиття до закінчення дії договорів довгострокового страхування життя.

За даними рейтингового видання «Insurance Top» ПрАТ «Метлайф» є беззаперечним лідером вчоргове за такими показниками:

- обсяг зібраних страхових премій компанії – 2,1 млрд грн;
- обсяг страхових резервів – 5 млрд. грн.;

- обсяг страхових активів – 6,1 млрд. грн;
- обсяг страхових виплат - 354 млн. грн; [10]

MetLife, Inc. являє собою великий міжнародний холдинг, в який крім головної компанії MetLife входить безліч дочірніх компаній в США і філій в різних країнах світу. За межами США холдинг має відділення в країнах Латинської Америки, Європи, Азіатсько-тихоокеанського регіону і Близького Сходу. Згідно із заявою генерального директора компанії Стівена Кандаряна, діяльність MetLife охоплює три напрямки: Америка (США та вся Латинська Америка), Азія (включаючи Японію) і регіон EMEA (Європа, Близький Схід і Африка) [11].

У 2010 році, після покупки Alico, MetLife стала лідером ринку Японії, другою за розмірами на ринку страхування життя, і увійшла до п'ятірки лідерів на ринках багатьох країн, що розвиваються Центральної та Східної Європи (зокрема, Румунії), Середнього Сходу та Латинської Америки [13]. В результаті угоди число клієнтів MetLife, яке становило до того 70 мільйонів чоловік, збільшилася на 20 мільйонів і, згідно з Barron's Magazine, операційний прибуток компанії від зарубіжних операцій зріс більш ніж в два рази, до 40% [7].

В Індії MetLife має аффілійовану компанію India Insurance Company Limited (MetLife), що працює на ринку з 2001 року. Головні офіси цієї компанії розташовані в Бангалорі та Гургаоне. Компанія знаходиться в спільному володінні MetLife і декількох місцевих фінансових компаній. У 2012 році з одним з індійських банків, Punjab National Bank, було підписано угоду про створення стратегічного альянсу, у якому MetLife India отримала частку в 30%. За це державний банк прийняв зобов'язання щодо продажу страхових продуктів MetLife в своїх відділеннях [8].

У 2008 році розгорілась світова економічна криза, яка поставила багато провідних страхових компаній світу на межу банкрутства. «MetLife», випустивши додаткові акції на 2,3 мільярда доларів США, зуміла виконати свої зобов'язання, не вдаючись до підтримки уряду за програмою «TARP» [3].

Криза поставила багатьох страховиків в важке фінансове становище, що дозволило «MetLife», яка мала в 2009 році за оцінкою уряду США понад 5 мільярдів доларів надлишкового капіталу, відновити експансію на ринку. Було вирішено викупити у «American International Group» (AIG) велику міжнародну компанію American Life Insurance Company (Alico), оскільки вона вже мала розвинений бізнес за межами США і відчувала труднощі з поверненням кредиту уряду США. Операція була завершена в 2010 році, її сума склала 16,2 мільярдів доларів США [4]. Ця покупка дозволила MetLife розширити присутність з 17 країн до 46, а кількість клієнтів до 90 мільйонів. Наявна структура Alico була збережена, а компанії в групі зберегли відносну незалежність [5].

Діяльність компанії сконцентрована в сфері страхування. Так, з 49-мільярдної виручки MetLife за 2009 рік на частку страхових продуктів припадало 53%. Серед наданих компанією страхових послуг страхування життя, ануїтети, страхування автомобілів і житла, корпоративне страхування і перестраховання [11]. Крім того, MetLife надає роздрібні банківські послуги, а також інші фінансові послуги для приватних осіб [12]. MetLife пропонує універсальні послуги, що включають широкий вибір страхових продуктів для фізичних осіб та комплексні страхові програми для бізнесу:

1) Страхування життя. В асортимент продуктів і послуг MetLife в сфері індивідуального страхування життя входить термінове страхування життя, а також кілька видів постійного страхування життя, включаючи довічне страхування на випадок смерті, накопичувальне страхування життя і змінне накопичувальне страхування життя. Компанія також пропонує корпоративне страхування життя через роботодавців: термінове, корпоративне змінне накопичувальне і корпоративне накопичувальне страхування. За даними на 2014 рік за кількістю діючих полісів і деякими іншими показниками MetLife є найбільшою в США компанією зі страхування життя.

2) Стоматологічне страхування. MetLife пропонує корпоративні плани стоматологічного страхування для фізичних осіб, співробітників, пенсіонерів та

членів їх сімей, а також надає послуги з планування стоматологічної допомоги більш ніж 20 мільйонам чоловік [2]. До числа пропонованих планів відноситься Preferred Dentist Program (програма бажаних стоматологів, PPO) і SafeGuard DНМО (доступна фізичним і юридичним особам в Каліфорнії, Флориді, Нью-Джерсі, Нью-Йорку і Техасі). До 2010 року PPO охопила понад 145 тисяч стоматологів по всій країні, а НМО - понад 13 тисяч стоматологів Каліфорнії, Флориди і Техасу. MetLife також пропонує програму безперервного навчання для лікарів-стоматологів та супутніх професій, визнану Американською стоматологічною асоціацією (ADA) і Академією загальної стоматології (AGD) [6].

3)Втрата працездатності. MetLife пропонує продукти зі страхування втрати працездатності для фізичних осіб, а також роботодавців і асоціацій, які укладають договори страхування через роботодавців. За полісом індивідуального страхування втрати працездатності фізичній особі відшкодовується частина доходу в разі нездатності до праці в силу захворювання або травми. В рамках корпоративного страхування MetLife пропонує коротко- і довгострокове страхування втрати працездатності. Після захворювання або нещасного випадку, які спричинили втрату працездатності, потерпілому відшкодовується частина його доходу за перші тижні при короткостроковому страхуванні і за більш тривалий період при довгостроковому страхуванні.

Компанія також пропонує продукт з управління робочим часом співробітників, що дозволяє керівнику відстежувати планове і позапланову відсутність співробітників на робочому місці і ухвалювати відповідні рішення. Пропонований компанією продукт MetLife Total Absence Management [9].

4)Пенсійне страхування. MetLife входить в число найбільших постачальників послуг пенсійного страхування в світі, встановивши рекорд за обсягами продажів продуктів цього напрямку в 2009 році - 22,4 мільярдів доларів. У 2004 році MetLife стала першою страховою компанією, яка представила послугу страхування на випадок довголіття. Станом на 31 грудня 2009 року за управлінням MetLife по всьому світу перебували активи з пенсійного страхування

на загальну суму 60 мільярдів доларів, 34 мільярдів з яких припадали на перенесені пенсійні зобов'язання по виплаті допомоги більш ніж 600 тисяч людей щомісяця.

5)Страховання автомобілів і житла. MetLife Auto & Home - назва дев'яти афілійованих компаній MetLife, що займаються індивідуальними видами страхування. Спільно вони пропонують індивідуальне страхування і страхування від нещасних випадків у всіх 50 штатах і окрузі Колумбія. Провідна компанія групи - Metropolitan Property and Casualty Insurance Company - була заснована в 1972 році. В даний час на компанію групи MetLife Auto & Home припадає понад 2,7 мільйона діючих полісів. Вони обслуговують 58 компаній зі списку Fortune 100 [14].

За інформацією з сайту групи, MetLife Auto & Home пропонує страхування автомобілів і житла будь-якого роду - будинків, квартир, житлових причепів та орендованих квартир. Компанії продають поліси страхування житлових автофургонів, мотовсюдиходів, катерів, житлових причепів, колекційних автомобілів, мотоциклів, а також, завдяки участі в Національній програмі страхування від повеней (NFIP), яка керується на федеральному рівні, пропонують страхування від повені [15].

б)Інші продукти. У число продуктів MetLife входить страхування на випадок критичного захворювання. У число фінансових послуг входить платне фінансове планування, пенсійне планування, управління статками, послуги за напрямком «План 529», банківське обслуговування, а також комерційне та житлове кредитування. Компанія також надає послуги зі складання програм пенсійного забезпечення та інші фінансові послуги організаціям охорони здоров'я, освіти і некомерційним організаціям. MetLife Center for Special Needs Planning є групою фахівців з планування, що займаються обслуговуванням сімей та фізичних осіб з особливими можливостями

2.2 Фінансові розрахунки та аналіз загальних показників

Поглиблене вивчення фінансового стану "Метлайф" відіграє важливу роль у дослідженні компанії. Мета - розкриття та розгляд динаміки фінансових елементів, виявлення ключових тенденції їхнього зміщення, і аналіз впливу на фінансовий стан компанії. Висвітлення руху капіталу, структури зобов'язань та ключових фінансових показників допоможе отримати глибше розуміння та оцінку ефективності фінансового управління "Метлайф".

Почнемо із загального вивчення статутного, додаткового та резервного капіталу, щоб виявити їхню роль у фінансовій структурі "Метлайф". Проаналізуємо нерозподілений прибуток, щоб зрозуміти, як його збільшення або зменшення впливає на фінансове забезпечення компанії.

Детально розглянемо поточні кредиторські зобов'язання, розглянемо рухи у розрахунках з бюджетом, страховими компаніями та іншими сторонами. Це дозволить нам виявити основні тренди взаємодії з партнерами та ризики, пов'язані з такими взаємовідносинами.

Аналіз руху зобов'язань та їхньої структури відобразить здатність компанії управляти своєю фінансовою стабільністю. З кожним кроком поглибимо наше розуміння стану "Метлайф" та виявимо ключові аспекти, що впливають на її фінансову ефективність.

Таблиця 2.1.

Аналіз фінансової звітності підприємства*

Показники	2020 рік		2021 рік		2022 рік	
	Сума, тис. грн.	Питома вага, %	Сума, тис. грн.	Питома вага, %	Сума, тис. грн.	Питома вага, %
Статутний капітал	102925	31,14	102925	34,17	102925,00	13,83
Додатковий капітал	122505	37,07	122505	40,67	122505,00	16,46
Резервний капітал	15439	4,67	15439	5,13	15439,00	2,07
Нерозподілений прибуток (непокритий збиток)	89605	27,11	60353	20,04	503273,00	67,63
Власний капітал	330474	100	301222	100	744142	100,00

Продовження таблиці 2.1

Поточна кредиторська заборгованість за: довгостроковими зобов'язаннями	9735	4,54	8941	1,36	11022	3,90
товари, роботи, послуги	73205	34,13	102732	15,58	71753	25,42
Розрахунками з бюджетом	7547	3,52	12563	1,91	23401	8,29
Розрахунками зі страхування	7	0,003	7	0,0011	9	0,003
Інші поточні зобов'язання	124013	57,81	534948,1	81,15	176108	62,38
Зобов'язання	214507	100	659209	100,00	282293	100,00

*Джерело: складено автором за фінансовими звітами компанії

Компанія "Метлайф" продемонструвала певний ріст власного капіталу, що може бути розглянуто як позитивний сигнал стосовно її фінансової стійкості та здатності зберігати прибуток. Зменшення питомої ваги деяких видів капіталу може вказувати на їхню меншу впливовість в структурі загального капіталу компанії. Зростання нерозподіленого прибутку свідчить про позитивний фінансовий результат та здатність утримувати частину прибутку для подальшого розвитку. Зменшення питомої ваги деяких видів зобов'язань може свідчити про управлінську ефективність у зменшенні фінансового навантаження.

Із зазначеними позитивними тенденціями, однак, важливо уважно вивчити збільшення зобов'язань перед бюджетом, що може вказувати на певне фінансове навантаження. В цілому, необхідно враховувати контекст галузі та докладати зусиль для детальнішого аналізу ефективності та рентабельності компанії в порівнянні з конкурентами.

Таблиця 2.2

Фінансово-економічна характеристика підприємства*

Показник	2020	2021	2022	Абсолютне відхилення
Чистий прибуток, тис. грн	171922	142591	442920	270998
Собівартість, тис. грн	1719705	2332425	2123423	403718
Рентабельність, тис. грн	52,02	47,34	59,52	7,50

Продовження таблиці 2.2

Оборотні активи	1337322	1707309	4088508	2751186
Коефіцієнт поточної ліквідності	6,23	6,30	11,66	5,42

*Джерело: складено автором за фінансовим звітами компанії

Аналіз фінансово-економічної характеристики "Метлайф" за визначений період виявив ряд ключових тенденцій та динаміки показників.

Чистий прибуток компанії збільшився на 270,998 тис. грн.

Рентабельність визначається за формулою:

$$\text{Рентабельність} = \left(\frac{\text{чистий прибуток}}{\text{Власний капітал}} \right) * 100 \quad (2.1)$$

Рентабельність зросла на 7,5%. Це свідчить про покращення ефективності управління ресурсами та здатність генерувати прибуток.

Собівартість підприємства зросла на 403,718 тис. грн, що потребує додаткового аналізу в контексті впливу на рентабельність та фінансовий стан.

Коефіцієнт поточної ліквідності визначається за формулою

$$K_{л} = \frac{\text{Поточна активи}}{\text{Поточні зобов'язання}} \quad (2.2)$$

Відбулось збільшення збільшився на 5,42%. Це свідчить про поліпшення здатності компанії виконати свої поточні зобов'язання за рахунок збільшення оборотних активів.

Отриманий аналіз глибше освітлює ефективність фінансового управління "Метлайф" та виявляє ключові аспекти, що впливають на її фінансову ефективність.

Таблиця 2.3

Показники ділової активності ПрАТ «Метлайф»*

Показники	2020 р.	2021 р.	2022 р.	Темп росту
Коефіцієнт оборотності оборотних засобів	0,17	0,11	0,14	82,05
коефіцієнт оборотності дебіторської заборгованості	1,40	1,28	2,68	191,27
Коефіцієнт кредиторської заборгованості	1,18	0,79	2,20	186,84

Продовження таблиці 2.3

Коефіцієнт оборотності основних засобів	1,32	1,11	3,22	242,94
Коефіцієнт оборотності власного капіталу	4,63	6,91	2,75	59,39
Чиста виручка від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг), тис. грн	1529947	2081552	2045984	133,73
Збиток від операційної діяльності, тис. грн	162959	219048	44967	27,59
Прибуток від звичайної діяльності до оподаткування, тис. грн	225478	196228	565570	250,83
Чистий прибуток, тис. грн	171922	142591	442920	257,63
Середній розмір активів (капіталу), тис. грн	3935265	4814451	6106594	155,18
Середній розмір оборотних активів, тис. грн	1337322	1707309	4088508	305,72
Середній розмір дебіторської заборгованості, тис. грн	71458	78505	150742	210,95
Середній розмір власного капіталу, тис. грн	330474	301222	744142	225,17
Середній розмір перманентного капіталу, тис. грн	3720758	4543621	5755912	154,70
Середній розмір кредиторської заборгованості, тис. грн	191694	169496	257342	134,25
Коефіцієнт оборотності Перманентного капіталу	0,41	0,46	0,36	86,45

*Джерело: складено автором за фінансовими звітами компанії

Коефіцієнт оборотності оборотних засобів в 2022 році склав 0,14, що свідчить про те, що компанія здатна ефективно використовувати свої оборотні активи для забезпечення обсягів продажу. Темп росту вказує на те, що в порівнянні з попереднім роком, оборотні засоби скоротились на 17,95%.

Можна вважати, що зменшення коефіцієнта оборотності оборотних засобів може свідчити про певні труднощі або зміни в економічному середовищі. Проте, важливо враховувати зовнішні обставини, такі як економічна криза та війсьничий конфлікт, які можуть вплинути на цей показник.

Коефіцієнт оборотності дебіторської заборгованості склав 2,68, що вказує на високий рівень обігу дебіторської заборгованості та швидке отримання платежів від коштів від клієнтів. Темп росту на рівні 191,27% свідчить про значний приріст оборотності дебіторської заборгованості порівняно з попереднім роком.

Такий різкий ріст може бути позитивним сигналом і вказувати на ефективніші процеси управління заборгованістю та здатність компанії швидше отримувати грошові кошти від своїх клієнтів. Високий коефіцієнт оборотності дебіторської заборгованості може свідчити про ефективне кредитування та управління платіжною дисципліною клієнтів.

Це може бути перевагою для компанії, оскільки швидкий обіг дебіторської заборгованості сприяє підтримці ліквідності та забезпеченню необхідних фінансових ресурсів для подальшого розвитку.

Коефіцієнт кредиторської заборгованості склав 2,2, що вказує на співвідношення між зобов'язаннями компанії перед кредиторами та її оборотністю. Темп росту цього показника за останній рік становить 186,84%. Збільшення коефіцієнта може бути індикатором того, що компанія ефективно управляє умовами оплати постачальникам та має покращену фінансову позицію.

Збільшення коефіцієнта кредиторської заборгованості може свідчити про ефективніші угоди з кредиторами та оптимізацію оборотних коштів. Однак важливо уникати занадто тривалого відстрочення платежів, щоб не порушити партнерські відносини та зберегти позитивний фінансовий стан компанії.

Коефіцієнт оборотності основних засобів становить 3,22, а темп його зростання порівняно з попереднім роком склав 242,94%. Це свідчить про те, що компанія ефективно використовує свій основний капітал для генерації прибутку та оптимізації процесів виробництва.

Збільшення цього показника може вказувати на підвищену продуктивність та вдалий управлінський контроль за основними активами. Зростання оборотності основних засобів може також свідчити про впровадження ефективних стратегій

управління активами, спрямованих на максимізацію їхнього використання та вартості.

Цей показник важливий для визначення того, наскільки компанія ефективно вкладає свої основні ресурси у виробництво та чи спроможна швидко повертати витрати на основні засоби.

Коефіцієнт оборотності власного капіталу склав 2,75, що представляє собою 59,39% від показника попереднього періоду. Це може вказувати на те, що компанія все ще ефективно використовує свій власний капітал, але відзначається певним зниженням оборотності цього ресурсу порівняно із звітним періодом.

Можливі причини такого зниження можуть бути пов'язані зі змінами в економічному середовищі. Проте, необхідно докладніше дослідження для з'ясування конкретних факторів, що впливають на цей показник.

Коефіцієнт оборотності перманентного капіталу склав 0,36, представляючи лише 86,45% від показника попереднього періоду.

Такий спад може вказувати на зміни в структурі фінансування або ефективність використання довгострокових ресурсів. Важливо враховувати, що перманентний капітал є стійкою частиною фінансового пакету компанії, і його оборотність може відображати його використання у стратегічних інвестиціях та розвитку.

Результати аналізу фінансового стану "Метлайф" свідчать про переважно позитивну динаміку та стабільність компанії в економічному середовищі. Узагальнюючи отримані дані, можна відзначити кілька ключових позитивних моментів, що свідчать про ефективне фінансове управління та конкурентоспроможність "Метлайф" на ринку.

Зокрема, стійкий ріст чистого прибутку, покращення рентабельності та позитивна динаміка в показниках ділової активності свідчать про високу ліквідність та ефективне використання ресурсів компанією. Підвищення оборотності дебіторської заборгованості вказує на швидке виправлення коштів від клієнтів, що може бути позитивним сигналом для фінансової стабільності.

Незважаючи на це, слід відзначити деякі негативні аспекти, такі як збільшення собівартості та збиток від операційної діяльності. Ці фактори можуть бути викликані різними причинами, включаючи економічні труднощі або неефективне управління витратами.

Враховуючи ширший контекст економічної ситуації та зовнішніх факторів, аналіз фінансового стану "Метлайф" дозволяє зробити висновок про загальну позитивну тенденцію, але рекомендується уважніше вивчення окремих аспектів для більш детального розуміння фінансового положення компанії.

У цілому, аналіз фінансового стану "Метлайф" дозволяє зробити переконливі висновки щодо стійкості та ефективності компанії. Завдяки вдосконаленому управлінню ризиками, стратегічним ініціативам та активному реагуванню на зміни у макроекономічному середовищі, "Метлайф" підтверджує свою лідерську позицію в галузі страхування.

Щоб зберегти цей позитивний тренд, важливо продовжувати моніторити ринкові умови, вдосконалювати стратегії управління витратами та розширювати продуктовий портфель. Реагуючи на виклики та використовуючи нові можливості, "Метлайф" може зберегти свою конкурентоспроможність та досягти нових вершин у світі страхування.

2.3 Оцінка ліквідності активів та аналіз результатів

Оцінка ліквідності активів є необхідним етапом в комплексному фінансовому аналізі, спрямованому на визначення здатності підприємства виконати свої фінансові зобов'язання в строк і без втрати вартості активів. У сучасному економічному середовищі, де невизначеність та швидкі зміни є невід'ємною частиною, аналіз ліквідності стає важливішим елементом стратегічного управління.

Ліквідність, у свою чергу, визначається співвідношенням між короткостроковими зобов'язаннями та наявністю легко конвертованих в гроші

активів. Цей показник не лише свідчить про здатність компанії виконувати свої зобов'язання, але й вказує на її гнучкість та відкритість перед викликами ринку.

Головною метою аналізу ліквідності є визначення ступеня готовності компанії до фінансових викликів, а також виявлення можливих ризиків, пов'язаних з недостатньою ліквідністю. Ми розглянемо не лише кількісні аспекти ліквідності, а й проведемо аналіз впливу на фінансові результати підприємства, що є важливим для стратегічного планування.

Цей розділ дасть розуміння ліквідності активів "Метлайф", а його висновки сприятимуть формуванню ефективних стратегій для оптимізації фінансового стану компанії.

Таблиця 2.4

Показники ліквідності та ефективності*

Показник	2020	2021	2022	Відхилення
Коефіцієнт покриття	6,33	6,3	11,66	5,33
Коефіцієнт швидкої ліквідності	6,33	6,3	11,66	5,33
Коефіцієнт абсолютної ліквідності	1,63	1,14	7,37	5,74
Коефіцієнт оборотності активів	0,05	0,04	0,09	0,04
Рентабельність активів, %	4,37	2,96	7,25	2,88
Рентабельність власного капіталу, %	52,02	47,34	59,52	7,5

*Джерело: складено автором

Результати аналізу коефіцієнта покриття свідчать про значне поліпшення фінансового стану компанії протягом періоду з 2020 по 2022 рік. У 2020 році коефіцієнт покриття складав 6,33, а у 2022 році він зріс до 11,66. Це зростання

може бути індикатором ефективного використання оборотних активів для покриття поточних зобов'язань. Це може бути наслідком ефективного управління ресурсами та розширенням бізнесу.

Загалом, рекомендації включають подальше покращення управління оборотними активами та урахування зростання обсягів продажів при розробці фінансових стратегій. Ці зміни свідчать про позитивні тенденції і вказують на успішний розвиток компанії.

Результати аналізу коефіцієнта швидкої ліквідності свідчать про суттєве поліпшення фінансового стану компанії протягом періоду з 2020 по 2022 рік. Це зростання вказує на здатність компанії швидко погасити свої поточні зобов'язання за умови відсутності запасів. Це може свідчити про збільшення ліквідності та ефективного управління фінансовими ресурсами.

Загалом, це покращення КШЛ вказує на стабільність фінансів компанії та її готовність швидко вирішувати поточні фінансові зобов'язання.

Аналізу коефіцієнта абсолютної ліквідності свідчать про значне покращення фінансового стану компанії протягом періоду з 2020 по 2022 рік. У 2022 році він зріс до 7,37. Це підвищення вказує на збільшення готівкових та еквівалентів грошей в порівнянні з поточними зобов'язаннями.

Збільшення грошових ресурсів та поточних зобов'язань свідчить про позитивний фінансовий розвиток компанії. Це також може вказувати на здатність компанії ефективно управляти своєю ліквідністю та мати достатньо грошових ресурсів для задоволення зобов'язань.

Загалом, покращення коефіцієнта абсолютної ліквідності свідчить про стабільність фінансового стану компанії та її здатність вирішувати фінансові зобов'язання в разі потреби. Продовжуйте удосконалювати стратегії управління грошовими ресурсами та забезпечення ліквідності.

Результати аналізу коефіцієнта оборотності активів за аналізований період свідчить про певні зміни у використанні активів компанією. У 2020 році коефіцієнт становив 0.04, а у 2022 році він зріс до 0.07. Це може вказувати на

певне покращення ефективності використання активів для генерації чистого доходу. Компанія зуміла ефективно використовувати свої активи для збільшення прибутковості. Це може бути результатом оптимізації операцій, підвищення ефективності управління ресурсами або розширення бізнесу.

Ураховуючи зазначені зміни, рекомендується докладати зусиль для подальшого покращення ефективності використання активів та вдосконалення стратегій управління ресурсами для забезпечення стабільного та прибуткового розвитку компанії.

Зазначені результати рентабельності активів для компанії "Метлайф" свідчать про позитивні зміни у фінансовій ефективності за розглянутий період.

Це зростання може вказувати на покращення ефективності використання активів для генерації прибутку. Зацікавленість у розширенні бізнесу, оптимізації бізнес-процесів чи підвищенні ефективності управління ресурсами може мати вплив на цей позитивний тренд.

Загалом, позитивне динамічне зміщення рентабельності активів свідчить про те, що "Метлайф" може ефективно використовувати свої активи для забезпечення стабільного та прибуткового фінансового розвитку.

Результати аналізу рентабельності власного капіталу для компанії "Метлайф" вказують на значне збільшення цього показника протягом розглянутого періоду.

Збільшення рентабельності власного капіталу свідчить про те, що компанія ефективно використовує свій власний капітал для генерації прибутку. Такий позитивний тренд може бути результатом ефективного фінансового управління, вдалих інвестиційних рішень та загальної ефективності управління бізнесом.

Таким чином, підприємство "Метлайф" відзначається вражаючими досягненнями у покращенні свого фінансового стану протягом розглянутого періоду. Зростання ключових показників ліквідності, таких як коефіцієнт покриття, швидкої ліквідності та абсолютної ліквідності, свідчать про високий рівень ефективності в управлінні фінансовими ресурсами компанії.

Зафіксоване поліпшення ефективності використання активів, виражене у зростанні коефіцієнта оборотності активів, вказує на успішність стратегій оптимізації операцій та розширення бізнесу. Компанія проявляє готовність до викликів ринку, забезпечуючи стабільність та прибутковість.

Далі розглянемо структуру активів та зобов'язань. Оцінка ліквідності активів стає ключовою, розглядаючи розподіл оборотних та нематеріальних активів, адже це допомагає визначити, які саме активи можуть бути швидко конвертовані в грошові кошти. При цьому управління фінансовими зобов'язаннями визначається розподілом зобов'язань на поточні та довгострокові, забезпечуючи стабільність та ліквідність.

Структура активів також вказує на стратегічний підхід до інвестицій та ризиків, а аналіз допомагає виявити області ризику. Порівняння структури за роками розкриває зміни у стратегії компанії та її фінансовому стані, що слугує підставою для ідентифікації областей, що потребують уваги та оптимізації.

Отже, аналіз структури активів та зобов'язань страхової компанії Метлайф глибше розкриває її фінансовий стан, ліквідність та стратегічні перспективи, що є основою для рекомендацій з управління ліквідністю та оптимізації фінансових процесів.

Таблиця 2.5

Аналіз динаміки активів*

Вид активів	2020 рік	2021 рік	2022 рік
I. Необоротні активи			
Нематеріальні активи:	11 803	20 849	21 133
первісна вартість	16 770	25 787	26 071
накопичена амортизація	4 967	4 938	4 938
Основні засоби:	47 888	42 895	28 474
первісна вартість	85 100	88 375	87 863
знос	37 211	45 480	59 389
інші фінансові інвестиції	2 533	3 038	1 959
	174	044	879

Усього необоротних активів	2 597 943	3 107 142	2 018 086
II. Оборотні активи			
Дебіторська заборгованість за продукцію, товари, роботи, послуги	71 420	78 488	150 584
Дебіторська заборгованість за розрахунками:	38	17	158
за виданими авансами			
з нарахованих доходів	77 630	69 111	47 466
із внутрішніх розрахунків	1 912	837	5 442
Інша поточна дебіторська заборгованість	9 670	4 787	7 052
Поточні фінансові інвестиції	816 372	1 231 113	1 278 588
Гроші та їх еквіваленти	349 033	309 732	2 583 962
Рахунки в банках	349 033	309 732	2 583 962
Частка перестраховика у страхових резервах	11 247	13 224	15 256
У тому числі	2 775	3 369	4 507
резерви довгострокових зобов'язань			
резерви збитків	8 472	9 855	10 749
Усього оборотних активів	1 337 322	1 707 309	4 088 508
Всього активів	3 935 265	4 814 451	6 106 594

*Джерело: складено автором за фінансовими звітами компанії

1) Власні основні засоби:

Залишкова вартість: 42,138 тис. грн.

Первісна вартість: 43,834 тис. грн.

Аналіз: Залишкова вартість вказує на сучасну ринкову вартість активів.

Різниця між залишковою та первісною вартістю вказує на знос основних засобів.

2) Запаси та товари:

Запаси: 25 тис. грн.

Товари: 24 тис. грн.

Аналіз: Запаси та товари вказують на наявність матеріальних активів, які готові до продажу.

3) Дебіторська заборгованість:

За товари, роботи, послуги: -343 тис. грн.

За розрахунками з бюджетом: -2,357 тис. грн.

За виданими авансами: -317 тис. грн.

Інша поточна дебіторська заборгованість: -497 тис. грн.

Аналіз: Дебіторська заборгованість вказує на фінансові зобов'язання перед компанією. Важливо враховувати розподіл заборгованості за видами, щоб зрозуміти джерела заборгованості.

4) Довгострокові та поточні зобов'язання:

Довгострокові зобов'язання: 5,511 тис. грн.

Поточні зобов'язання: 12,376 тис. грн.

Аналіз: Сума довгострокових та поточних зобов'язань вказує на фінансові зобов'язання компанії.

5) Структура поточних зобов'язань:

Кредиторська заборгованість за товари, роботи, послуги: 1,920 тис. грн.

За оплату праці: 83 тис. грн.

За розрахунками з бюджетом: 1,050 тис. грн.

За розрахунками зі страхування: 23 тис. грн.

Аналіз: Розподіл поточних зобов'язань дозволяє зрозуміти обсяг зобов'язань перед різними контрагентами.

б) Норматив питомої ваги дебіторської заборгованості:

Питання щодо нормальної питомої ваги дебіторської заборгованості у активах страхових компаній є обговорюваним. Зокрема, за системою Національної асоціації страхових організацій США (NAIC), рекомендована норма не перевищує 40% від загального обсягу активів компанії. У рекомендаціях для вітчизняних страховиків встановлено, що норматив не повинен перевищувати 50%.

У тому числі резерви довгострокових зобов'язань: 4507 тис. грн.

Резерви збитків: 10749 тис. грн.

Дебіторська заборгованість за товари, роботи і послуги: 150584 тис. грн.

Тепер розрахуємо питому вагу дебіторської заборгованості відносно загальних активів:

Питома вага дебіторської заборгованості – це відношення дебіторської заборгованості до загальних активів

$$\text{Питома вага дебіторської заборгованості} = \frac{150584}{6106594} * 100 = 2,46\% \quad (2.3)$$

Питома вага дебіторської заборгованості Метлайф складає приблизно 2.46% від загальних активів. Даний показник в межах рекомендованих норм та свідчить про стійкість компанії у плані дебіторської заборгованості. Важливо враховувати, що в Україні може бути низька платіжна дисципліна, і це може вплинути на високий рівень дебіторської заборгованості.

Довгострокові та поточні зобов'язання також слід розглядати у контексті фінансової стійкості компанії, але для повноцінного аналізу необхідні більше деталей. У цілому, активний розвиток компанії "Метлайф" створює позитивне враження, але рекомендації включають уважніше вивчення зобов'язань, оптимізацію управління активами та збалансовану стратегію ліквідності для забезпечення стійкого фінансового розвитку в майбутньому.

Компанія «Метлайф» свідчить про вражаючі поліпшення у фінансовому стані та ефективності управління ресурсами протягом періоду з 2020 по 2022 рік. Зростання ключових показників ліквідності, таких як коефіцієнт покриття, швидкої ліквідності та абсолютної ліквідності, свідчать про високий рівень фінансової стійкості та здатності компанії вирішувати фінансові зобов'язання.

Значне покращення рентабельності активів, виражене в зростанні коефіцієнта оборотності активів, свідчить про успішні стратегії оптимізації операцій та розширення бізнесу. Компанія демонструє готовність до викликів ринку, забезпечуючи стабільність та прибутковість.

Загалом, компанія "Метлайф" проявляє вражаючі досягнення у вдосконаленні свого фінансового стану та ефективності використання активів, що може слугувати позитивним сигналом для інвесторів та партнерів. Рекомендації включають подальше удосконалення стратегій управління ресурсами для забезпечення стабільного та прибуткового розвитку компанії в майбутньому.

2.4 Аналіз результатів та тенденцій

Мета фінансового аналізу - визначити ключові тенденції та фактори, які визначають фінансову стійкість та перспективи розвитку підприємства.

Почнемо з уважного вивчення ліквідності компанії, досліджуючи коефіцієнти покриття, швидкої ліквідності та абсолютної ліквідності. Це дозволить нам зрозуміти, наскільки ефективно "Метлайф" може вирішувати свої фінансові зобов'язання та управляти грошовими ресурсами. Далі проаналізуємо ефективність використання активів, рентабельність та фінансову стійкість компанії, щоб отримати повний обсяг фінансового здоров'я "Метлайф". Завершимо аналіз, розглядаючи стратегічний розвиток та фактори ризику, що можуть впливати на подальший успіх підприємства. Поглибимося в деталі кожного аспекту, щоб надати повний огляд фінансового стану та перспектив компанії.

Компанія "Метлайф" вражає своїми високими показниками фінансової стійкості та ефективністю управління ресурсами за період з 2020 по 2022 рік. Позитивні тенденції вказують на впевнений розвиток підприємства та його здатність адаптуватися до викликів ринку.

Загальна ліквідність компанії суттєво поліпшилася, вказуючи на її здатність вирішувати фінансові зобов'язання. Зростання коефіцієнтів покриття, швидкої та абсолютної ліквідності свідчать про те, що "Метлайф" не лише ефективно управляє своїми оборотними активами, але й має достатні резерви для негайного реагування на фінансові виклики.

Зростання коефіцієнта оборотності активів свідчить про покращення у використанні активів компанією. Це може бути результатом оптимізації операцій, підвищення ефективності управління ресурсами та розширення бізнесу.

Позитивні динаміки рентабельності активів та власного капіталу свідчать про ефективне використання ресурсів для генерації прибутку. Збільшення прибутку може бути наслідком успішних стратегій оптимізації бізнес-процесів та розширення ринків.

Аналіз структури активів та зобов'язань вказує на активний розвиток компанії. Збільшення оборотних активів може свідчити про інтенсифікацію операцій та розширення бізнесу. Зменшення необоротних активів може вказувати на оптимізацію ресурсів.

Успішний розвиток компанії підтверджується поліпшенням ключових фінансових показників. Однак, зростання довгострокових зобов'язань потребує уваги щодо контролю ліквідності та ризиків. Важливо продовжувати збалансовано підходити до стратегічного планування для забезпечення стійкого фінансового майбутнього компанії.

Загальним висновком є те, що "Метлайф" продемонструвала вражаючі досягнення у фінансовому управлінні та розвитку свого бізнесу, що створює багатообіцяючі перспективи для майбутнього.

Проаналізувавши фінансово-економічну характеристику "Метлайф" за визначений період, можна виокремити кілька ключових тенденцій, що говорять про вражаючі досягнення компанії. Збільшення чистого прибутку на значну суму свідчить про ефективність бізнес-стратегій та здатність генерувати стабільний прибуток. Це може бути результатом успішних маркетингових кампаній, оптимізації внутрішніх процесів та введення нових продуктів чи послуг.

Рентабельність, визначена як відсоткове співвідношення прибутку до загального обсягу витрат, піднялася на значущий показник. Це свідчить про позитивні зрушення в управлінні фінансами та стратегічному плануванні.

Зростання рентабельності може бути результатом оптимізації виробничих процесів, зменшення витрат або вдалого введення нових продуктів на ринок.

Суттєве збільшення собівартості підприємства вимагає детального аналізу для виявлення факторів, що спричинили цей ріст. Можливо, це пов'язано зі змінами в цінах на ресурси, витратами на додаткові технологічні або виробничі удосконалення. Урахування цих аспектів дозволить здійснити ефективний контроль над витратами та підтримувати стійкість фінансової діяльності компанії.

Збільшення коефіцієнта поточної ліквідності, що відображає здатність компанії виконати свої поточні зобов'язання, свідчить про ефективне управління оборотними активами. Зокрема, зростання обсягів оборотних активів свідчить про активну діяльність компанії у розширенні бізнесу або впровадженні нових ініціатив.

Отже, загальний аналіз фінансових показників "Метлайф" вказує на успішний розвиток компанії та високий рівень фінансової стійкості. Впровадження ефективних стратегій управління ресурсами, підвищення прибутковості та активна участь в ринкових процесах дозволяють "Метлайф" утримувати своє визначне положення в галузі.

Прогнозування майбутнього фінансового стану компанії - завдання, яке пов'язане з багатьма невизначеностями і залежить від багатьох факторів, таких як економічні тенденції, конкуренція на ринку, зміни в регулюючому середовищі та самі стратегічні рішення компанії. Однак можна врахувати деякі можливі напрями розвитку для "Метлайф" на основі аналізу поточних тенденцій:

1) Розширення ринків та асортименту продукції/послуг: Ураховуючи успішні показники рентабельності та коефіцієнтів ліквідності, компанія може розглядати можливості розширення на нові ринки або розширення асортименту продукції/послуг для залучення нових клієнтів.

2) Інновації та технологічний прогрес: Якщо компанія вкладається в дослідження та розвиток, це може призвести до впровадження нових технологій або продуктів, що сприятиме конкурентоспроможності.

3) Стратегічні партнерства та фінансові інвестиції: Залучення стратегічних партнерів або фінансових інвестицій може сприяти розвитку проєктів та розширенню бізнесу.

4) Ефективне управління ризиками: Урахування потенційних ризиків і вжиття заходів для їхнього зменшення допоможе забезпечити фінансову стійкість в умовах невизначеності.

5) Поглиблення в стратегічний аналіз:

Під час детального розгляду стратегічного плану компанії "Метлайф", важливо врахувати сучасні та майбутні тенденції у галузі. Аналіз конкуренції на ринку та визначення факторів, які можуть впливати на бізнес, надасть можливість вдосконалити стратегію та знайти нові шляхи розвитку.

6) Підвищення аналізу фінансових коефіцієнтів:

Попередній аналіз зосереджувався на ключових фінансових показниках. Для отримання більш повного зображення фінансового стану "Метлайф" рекомендується докладніше розглянути інші фінансові коефіцієнти, такі як коефіцієнт оборотності запасів та коефіцієнт автономії, що дозволить отримати додатковий інсайт щодо фінансової структури.

З метою підвищення конкурентоспроможності та залучення нових клієнтів, рекомендується розглянути можливості впровадження нових технологій чи інноваційних підходів. Розширення асортименту продукції або послуг також може бути ефективним стратегічним напрямком.

Враховуючи ці аспекти, "Метлайф" може очікувати успішний розвиток та збереження свого високого статусу на ринку, забезпечуючи стабільність та прибутковість у майбутньому.

Висновки з аналізу фінансових показників компанії "Метлайф" надають позитивний погляд на її фінансове здоров'я та стратегічний розвиток. Проте, враховуючи суттєве збільшення собівартості, важливо провести детальний аналіз для виявлення факторів, що спричинили цей ріст. Це може включати в себе перегляд цін на ресурси, витрати на технологічні та виробничі удосконалення.

Збільшення коефіцієнта поточної ліквідності свідчить про ефективне управління оборотними активами, особливо зростання обсягів оборотних активів, що може свідчити про активну діяльність компанії у розширенні бізнесу чи впровадженні нових ініціатив.

Прогнозування майбутнього фінансового стану вимагає уваги до економічних тенденцій, конкуренції та стратегічних рішень компанії. З огляду на успішні показники, компанія може розглядати різні напрями розвитку, такі як розширення ринків та асортименту продукції, інновації, стратегічні партнерства, а також ефективне управління ризиками.

Залучення нових технологій, розширення послуг зі страхування та розгляд додаткових фінансових коефіцієнтів можуть допомогти компанії не лише утримати своє визначне положення на ринку, але й забезпечити стійкість та прибутковість у майбутньому.

В цілому, компанія "Метлайф" має всі передумови для подальшого успішного розвитку, і важливо продовжувати вдосконалювати стратегії, щоб вирішувати поточні та майбутні виклики на ринку.

Висновки до розділу 2

MetLife, Inc. являє собою великий міжнародний холдинг, в який крім головної компанії MetLife входить безліч дочірніх компаній в США і філій в різних країнах світу. За межами США холдинг має відділення в країнах Латинської Америки, Європи, Азіатсько-тихоокеанського регіону і Близького Сходу. Згідно із заявою генерального директора компанії Стівена Кандаряна, діяльність MetLife охоплює три напрямки: Америка (США та вся Латинська Америка), Азія (включаючи Японію) і регіон EMEA (Європа, Близький Схід і Африка).

Компанія "Метлайф" продемонструвала певний ріст власного капіталу, що може бути розглянуто як позитивний сигнал стосовно її фінансової стійкості та

здатності зберігати прибуток. Зменшення питомої ваги деяких видів капіталу може вказувати на їхню меншу впливовість в структурі загального капіталу компанії. Зростання нерозподіленого прибутку свідчить про позитивний фінансовий результат та здатність утримувати частину прибутку для подальшого розвитку. Зменшення питомої ваги деяких видів зобов'язань може свідчити про управлінську ефективність у зменшенні фінансового навантаження.

Результати аналізу коефіцієнта покриття свідчать про значне поліпшення фінансового стану компанії протягом періоду з 2020 по 2022 рік. У 2020 році коефіцієнт покриття складав 6,33, а у 2022 році він зріс до 11,66. Це зростання може бути індикатором ефективного використання оборотних активів для покриття поточних зобов'язань. Це може бути наслідком ефективного управління ресурсами та розширенням бізнесу.

Результати аналізу коефіцієнта швидкої ліквідності свідчать про суттєве поліпшення фінансового стану компанії протягом періоду з 2020 по 2022 рік. Це зростання вказує на здатність компанії швидко погасити свої поточні зобов'язання за умови відсутності запасів. Це може свідчити про збільшення ліквідності та ефективного управління фінансовими ресурсами.

Аналізу коефіцієнта абсолютної ліквідності свідчать про значне покращення фінансового стану компанії протягом періоду з 2020 по 2022 рік. У 2022 році він зріс до 7,37. Це підвищення вказує на збільшення готівкових та еквівалентів грошей в порівнянні з поточними зобов'язаннями.

Збільшення грошових ресурсів та поточних зобов'язань свідчить про позитивний фінансовий розвиток компанії. Це також може вказувати на здатність компанії ефективно управляти своєю ліквідністю та мати достатньо грошових ресурсів для задоволення зобов'язань.

РОЗДІЛ 3

РОЗРОБКА РЕКОМЕНДАЦІЙ З УПРАВЛІННЯ ЛІКВІДНІСТЮ

3.1. Огляд можливих варіантів управління ліквідністю активів

Зосередимося на огляді та аналізі різних стратегій управління ліквідністю активів страхової компанії 'Метлайф'. Переважаючі активи страхового підприємства відображають його фінансовий стан та здатність забезпечити виплати згідно укладених договорів страхування в будь-який момент часу. Наведений огляд різних стратегій управління ліквідністю активами допоможе визначити найбільш результативний підхід для забезпечення фінансової стійкості та ефективного управління ліквідністю в умовах сучасного страхового ринку

Розглянувши загальні принципи управління ліквідністю активів, перейдемо до аналізу конкретних стратегій, які можуть бути використані страховою компанією 'Метлайф' для досягнення оптимального управління ліквідності активів. Нижче наведено огляд різних підходів, які можуть бути розглянуті компанією з метою забезпечення фінансової стійкості та оптимізації ресурсів

1) Стратегія управління резервами в страховій компанії, такій як "Метлайф," передбачає активний процес нагромадження та управління фінансовими резервами з метою забезпечення фінансової стійкості та здатності виплачувати страхові відшкодування в разі потреби. Основними аспектами цієї стратегії є:

- Нагромадження резервів: Компанія активно нагромаджує фінансові резерви, які використовуються для покриття майбутніх страхових виплат та інших фінансових зобов'язань. Резерви можуть бути утримувані в різних формах, включаючи грошові кошти, облігації та інші ліквідні активи.

- Регулярне оновлення резервів: Компанія повинна регулярно оцінювати свої резерви та визначати їхній обсяг на основі актуальних даних та ризиків. Це важливо для забезпечення відповідності фінансовим вимогам і забезпечення достатньої ліквідності активів.

- Управління резервами: Компанія повинна ефективно управляти своїми резервами, вибираючи оптимальні інвестиційні інструменти для розміщення резервів. Це може включати вкладення в безпечні фінансові інструменти, такі як державні облігації, для забезпечення стабільного приросту резервів

- Підготовка до негайних виплат: Важливо мати можливість негайно виплачувати страхові відшкодування у випадках аварій або інших непередбачуваних подій. Для цього компанія повинна мати резерви, які можуть бути легко доступні для виплати

- Моніторинг і аналіз ризиків: Управління резервами також включає в себе моніторинг та аналіз фінансових ризиків, що можуть впливати на резерви компанії. Це допомагає приймати обґрунтовані рішення щодо управління резервами [11].

Стратегія управління резервами є ключовою для страхової компанії, оскільки вона забезпечує фінансову стійкість та здатність виконувати свої зобов'язання перед клієнтами. Надмірні резерви можуть призвести до витрат на їх утримання, а недостатні резерви можуть створити ризик недоліків ліквідності в разі негайних виплат. Тому важливо балансувати обсяг резервів, щоб забезпечити оптимальну ліквідність і фінансову стабільність компанії.
Переваги:

- Забезпечення фінансової стабільності: ця стратегія дозволяє підприємству мати достатній обсяг ліквідних активів, які можуть використовуватися для покриття несподіваних витрат, таких як аварійні ситуації або зниження прибутку.

- Зменшення ризику дефіциту ліквідності: маючи резерви ліквідних активів, підприємство може запобігти можливим проблемам, пов'язаним з дефіцитом ліквідності та забезпечити безперервну діяльність.

- Можливість інвестування в можливості: ця стратегія дозволяє використовувати ліквідні резерви для інвестування в нові можливості або проекти, що може призвести до отримання додаткового прибутку.

Недоліки:

- Затрати на утримання: підтримка ліквідних резервів може вимагати фінансових витрат, оскільки ці кошти мають бути утримані в ліквідній формі, що може бути менш прибутковим у порівнянні з іншими інвестиціями.

- Потенційні збитки при неефективному використанні: якщо резерви ліквідних активів не використовуються ефективно, підприємство може втратити можливість отримати прибуток від цих коштів.

- Зменшення доходності: гроші, які тримаються в ліквідній формі, зазвичай приносять менший дохід у порівнянні з іншими видами інвестицій, такими як акції або облігації.

- Неефективне управління резервами: погано сплановане або неефективне управління резервами може призвести до зменшення загальної ефективності фінансової стратегії.

Управління резервами - це складний процес, який потребує уважної стратегії та моніторингу. Переваги та недоліки цієї стратегії повинні бути уважно зважені перед прийняттям рішення щодо управління фінансовими резервами страхової компанії.[21]

2) Стратегія диверсифікації активів - це підхід до управління ліквідністю активів, який полягає в розподілі інвестицій між різними класами активів з метою зменшення ризику та забезпечення більшої ліквідності. Основні аспекти цієї стратегії включають:

- Розподіл активів: Страхова компанія розподіляє свій інвестиційний портфель між різними класами активів, такими як акції, облігації, нерухомість, грошові кошти та інші фінансові інструменти. Це дозволяє розподілити ризик та забезпечити більшу стійкість портфелю в цілому.

- Зменшення ризику: Диверсифікація допомагає зменшити ризик і варіабельність винагороди, оскільки різні класи активів можуть реагувати по-різному на ринкові зміни та економічні умови. В разі, якщо один клас активів

показує поганий результат, інші можуть забезпечити стабільність чи навіть прибуток.

- Збереження ліквідності: Диверсифікація допомагає забезпечити ліквідність портфелю, оскільки частина активів може бути легко продана чи перерозподілена для забезпечення фінансової стабільності. Це особливо важливо в умовах, коли потрібно швидко реагувати на фінансові виклики.

- Максимізація вигоди та різноманітність: Диверсифікація може допомогти компанії отримувати різні джерела доходу та вигоди. Різні класи активів можуть мати різні відсотки прибутку та ризику, що дозволяє максимізувати вигоду від інвестицій.

- Мінімізація концентрації ризику: Диверсифікація допомагає уникнути концентрації ризику в одному активі чи секторі. Це особливо важливо в умовах, коли певний сектор чи ринок може виявитися вразливим.

- Адаптація до змін на ринку: Диверсифікація надає компанії більше гнучкості та здатність адаптуватися до змін на ринку. Вона дозволяє компанії збалансувати свій портфель відповідно до змін у ринкових умовах[23].

Диверсифікація активів є важливою стратегією для страхових компаній, оскільки вона допомагає забезпечити стабільність та надійність інвестиційних портфелів. Важливо враховувати ризики та коригувати портфель відповідно до стратегічних цілей та фінансових потреб компанії.

Переваги:

- Зменшення ризиків: Диверсифікація допомагає зменшити фінансові ризики, оскільки кошти розподіляються між різними видами активів і інвестицій, що робить компанію менш вразливою до коливань на ринку.

- Можливість збільшення доходів: Різні види активів можуть приносити різний рівень доходів, і диверсифікація дає можливість збільшити прибутковість портфелю за рахунок інвестицій у високоприбуткові активи.

- Захист від інфляції: Диверсифікація допомагає зберегти реальну вартість активів під впливом інфляції, оскільки різні активи можуть реагувати на інфляцію по-різному.

- Захист від збитків у окремих активах: Якщо один актив зазнає збитків, інші можуть компенсувати ці збитки, що зменшує ризик втрати.[37]

Недоліки:

- Спрощена прибутковість: Диверсифікація може призвести до того, що прибуток від інвестицій розподілений між різними активами і може бути меншим, ніж від концентрованих інвестицій.

- Складність управління: Диверсифікація може ускладнити процес управління портфелем активів, оскільки вимагає моніторингу і керування більшою кількістю інвестицій.

- Додаткові витрати: Управління різними активами може призвести до додаткових витрат на комісії, адміністрування та інші послуги.

- Вплив фінансових стресів: Навіть з диверсифікованим портфелем активів, компанія може відчути вплив фінансових стресів на ринках, особливо у випадку системних криз.

- Необхідність ефективного моніторингу: Для успішної диверсифікації необхідний ефективний моніторинг різних активів та їх взаємодії.

Диверсифікація активів - це важлива стратегія для зменшення ризиків та забезпечення стабільності портфелю активів, але вона також пов'язана зі своїми власними обмеженнями та вимогами до управління.

3) Стратегія реінвестування прибутку є важливою частиною управління ліквідністю активів підприємства. Вона передбачає перерозподіл прибутку, отриманого від діяльності, з метою підтримання або збільшення ліквідних активів компанії. Основна мета цієї стратегії полягає в тому, щоб використовувати грошові кошти, які вже є у підприємства, для генерації додаткового прибутку, замість зберігання їх у формі готівки або інших низьколіквідних активів. Основні аспекти цієї стратегії включають:

- Реінвестування прибутку: Замість виплати всього прибутку акціонерам, компанія вкладає частину прибутку в інші інвестиційні можливості, які можуть приносити додатковий прибуток. Це може включати вкладення в нові проекти, розширення бізнесу або інвестування в інші фінансові інструменти.

- Розмір реінвестованого прибутку: Компанія визначає, який відсоток прибутку буде реінвестований і який буде виділятися для виплат акціонерам. Це залежить від стратегічних цілей компанії, потреб у фінансуванні та рівня прибутку.

- Вибір інвестиційних можливостей: Компанія обирає інвестиційні можливості для реінвестування прибутку. Це може включати розгляд інвестицій в розвиток нових продуктів, покращення існуючих послуг, придбання активів чи інше. Важливо вибирати такі інвестиції, які відповідають стратегічним цілям компанії і мають потенціал для збільшення прибутку.

- Підвищення прибутку: Реінвестування прибутку допомагає підвищити прибуток компанії в майбутньому, оскільки інвестиції можуть приносити додатковий прибуток чи сприяти зростанню бізнесу. Це дозволяє компанії розвиватися та зміцнювати свою фінансову стійкість.

- Оцінка результатів і ризиків: Компанія повинна регулярно оцінювати результати реінвестування прибутку та ризики, пов'язані з інвестиціями. Це допомагає забезпечити ефективне управління цією стратегією та приймати обґрунтовані рішення.[32]

Стратегія реінвестування прибутку може бути корисною для страхової компанії, оскільки вона дозволяє збільшити прибуток та інвестувати в подальший розвиток бізнесу. Важливо добре обґрунтовувати інвестиції та моніторити їхні результати для досягнення максимальної користі для компанії.[44]

Переваги:

- Збільшення капіталу: Реінвестування прибутку допомагає збільшити капітал компанії, оскільки отриманий прибуток не виплачується власникам, а використовується для розширення активів.

- Збільшення фінансової стійкості: Реінвестування прибутку може підвищити фінансову стійкість компанії, оскільки збільшує капіталовкладення та можливості фінансування.

- Збільшення можливостей для росту: Ця стратегія дозволяє компанії інвестувати в нові проекти, розширювати бізнес, відкривати нові ринки і розвивати нові продукти.[44]

Недоліки:

- Потреба в ділових можливостях: Щоб реінвестувати прибуток, компанія повинна мати належні ділові можливості, в які варто інвестувати.

- Можливість неефективного використання коштів: Якщо компанія не знаходить належних можливостей для інвестицій та витрачає кошти неефективно, реінвестування прибутку може не призвести до бажаного результату.

- Необхідність уважного моніторингу та оцінки: Реінвестування прибутку вимагає постійного моніторингу та оцінки інвестицій, щоб забезпечити їхню доцільність та рентабельність.

- Потенційний ризик зростання боргів: Якщо компанія вирішує реінвестувати прибуток, вона може використовувати додаткові джерела фінансування, включаючи борги, що може збільшити рівень зобов'язань.

Реінвестування прибутку - це важлива стратегія для збільшення капіталу та розвитку компанії, але вона пов'язана з ризиками та вимагає обачності та ефективного управління ресурсами.

4) Стратегія оптимізації пасивів і зобов'язань є важливою частиною управління ліквідністю активів. Ця стратегія спрямована на балансування структури пасивів (зобов'язань) і активів компанії з метою забезпечення оптимального рівноваги між ліквідністю активів та їх фінансовою стійкістю. Основні аспекти цієї стратегії включають:

Оптимізація структури зобов'язань: Компанія оцінює свої зобов'язання перед страхувальниками та іншими контрагентами і розглядає можливість

оптимізації їхньої структури. Це може включати рефінансування боргів, зміну умов кредитів, або розробку більш ефективних фінансових інструментів.

- **Управління ставками:** Компанія досліджує можливості для оптимізації процентних ставок, які вона платить за боргами чи іншими фінансовими зобов'язаннями. Це може включати переговори з кредиторами, перегляд умов позик чи використання інших інструментів для зниження фінансових витрат.

- **Реінвестування активів:** Компанія розглядає можливості для оптимізації свого портфеля активів, зокрема інвестування в фінансові інструменти, які можуть приносити вищий дохід при прийнятному ризику.

- **Управління ризиками:** Важливо управляти ризиками, пов'язаними з оптимізацією пасивів і зобов'язань. Це може включати аналіз фінансових ризиків, розробку стратегій зменшення ризику та використання фінансових похідних для захисту від небажаних ризиків.

- **Підвищення ефективності фінансових операцій:** Компанія може шукати способи підвищити ефективність своїх фінансових операцій, зокрема управління операційними витратами та зменшенням адміністративних витрат.

- **Аналіз ризиків та різниці в строках:** Компанія повинна ретельно аналізувати ризики, пов'язані з оптимізацією пасивів і зобов'язань, а також розуміти різницю в строках між зобов'язаннями та активами[1].

Ця стратегія може допомогти страховій компанії зменшити фінансові витрати, підвищити прибутковість та покращити управління фінансовими ризиками. Важливо мати чіткий план і враховувати ризики при реалізації цієї стратегії для забезпечення фінансової стійкості компанії.

Переваги:

- **Збільшення ліквідності активів:** Оптимізація структури пасивів і зобов'язань сприяє збільшенню ліквідності активів, що робить компанію менш уразливою до фінансових криз та змін на ринку.

- **Зниження фінансового ризику:** Інтеграція різних джерел фінансування та гнучке управління графіком погашення зобов'язань дозволяють компанії

зменшити фінансовий ризик і уникнути надмірного тиску на короткострокові зобов'язання.

- Оптимізація витрат: Стратегія дозволяє оптимізувати витрати на фінансування, оскільки компанія може привертати кошти за більш вигідними умовами та зменшувати фінансові витрати.

- Стабільність фінансової діяльності: Оптимізація пасивів і зобов'язань сприяє стабільності фінансової діяльності підприємства і дозволяє краще планувати ресурси та інвестиції[3].

Недоліки:

- Складність управління: Впровадження стратегії оптимізації пасивів і зобов'язань вимагає від компанії більш складного управління фінансовими процесами і різними видами джерел фінансування.

- Ризик інтересів: Оптимізація може призвести до суперечностей між інтересами акціонерів, кредиторів та інших зацікавлених сторін. Важливо збалансувати ці інтереси.

- Необхідність фінансового планування: Для успішної оптимізації пасивів і зобов'язань потрібно ретельно планувати фінансові операції та робити прогнози.

- Незрозумілість ринкових змін: Умови на фінансових ринках можуть змінюватися, і не завжди передбачити, які наслідки вони матимуть на стратегію оптимізації[40].

Оптимізація пасивів і зобов'язань - це важлива стратегія для зниження фінансових витрат та оптимізації фінансової структури компанії, але вона також пов'язана з ризиками та вимагає обачності та відповідності регуляторним вимогам.

5) Ризик-орієнтоване управління ліквідністю є важливою стратегією для управління ліквідністю активів. Ця стратегія ставить акцент на контролі за ризиками, пов'язаними з ліквідністю, зокрема забезпеченням фінансової стійкості компанії в умовах мінливого фінансового середовища. Основні аспекти цієї стратегії включають:

- Ризиковий аналіз: Першим кроком у ризик-орієнтованому управлінні ліквідністю є аналіз різних ризиків, які можуть вплинути на ліквідність активів компанії. Це включає в себе оцінку ризиків, пов'язаних з фінансовими ринками, змінами ставок, заборгованістю клієнтів, ліквідністю активів тощо[33].

- Стрес-тести: Для оцінки стійкості компанії до фінансових криз і негативних змін на ринку важливо проводити стрес-тести. Це дозволяє визначити, як компанія може витримати різні негативні сценарії і які заходи потрібно вжити для зменшення ризиків.

- Диверсифікація активів: Ризик-орієнтоване управління ліквідністю підприємства включає в себе диверсифікацію активів. Це означає розподілення активів компанії між різними видами інвестицій та фінансових інструментів для зменшення концентрації ризиків.

- Фінансове планування: Ризик-орієнтоване управління ліквідністю передбачає розробку фінансових планів і стратегій реагування на різні фінансові ситуації. Це допомагає підприємству бути готовим до негативних ризиків і забезпечувати фінансову стійкість.

- Ліквідні резерви: Компанія може створити ліквідні резерви, які використовуються для покриття невеликих фінансових негараздів і несподіваних витрат. Це допомагає уникнути зайвих фінансових витрат та ризиків.

- Моніторинг і аналіз: Постійний моніторинг фінансового стану компанії та аналіз ризиків є ключовими аспектами ризик-орієнтованого управління ліквідністю активів. Компанія повинна вносити корективи у свої стратегії в залежності від змін на ринку та ризиків[37].

Ця стратегія допомагає страховій компанії керувати ліквідністю активів в умовах зростаючого ризику та фінансової невпевненості. Важливо регулярно переглядати та актуалізувати плани та стратегії для досягнення фінансової стійкості та забезпечення успішної діяльності компанії в умовах мінливого середовища.

Переваги:

- Зменшення ризиків недоліків ліквідності: Ця стратегія допомагає зменшити ризик нестачі ліквідності активів, оскільки орієнтована на ідентифікацію та управління ризиками.
- Збільшення стійкості до фінансових стресів: Ризик-орієнтоване управління ліквідністю активів дозволяє компанії бути більш стійкою до фінансових стресів та негативних ринкових умов.
- Оптимізація витрат: Спрямованість на ризики дозволяє компанії оптимізувати витрати на управління ліквідністю та зменшити зайві витрати.
- Підвищення прибутковості активів: Ризик-орієнтоване управління ліквідністю дозволяє ефективніше використовувати ліквідні активи, що може призвести до збільшення прибутковості[21].

Недоліки:

- Потреба у високій експертизі: Ця стратегія вимагає високого рівня експертизи в області ризиків та управління ліквідністю активів.
- Складність розробки та впровадження: Розробка та впровадження системи ризик-орієнтованого управління може бути складною та вимагати значних ресурсів.
- Можливість недооцінки ризиків: Неспроможність правильно ідентифікувати та оцінювати ризики може призвести до недооцінки потреб у ліквідності.
- Вимоги до технічної бази і даних: Ризик-орієнтоване управління ліквідністю активів може вимагати сучасних технічних засобів та доступу до обширних даних.
- Потреба у сталому моніторингу та оновленні стратегії: Система повинна бути постійно моніторингом та оновленням для відповідності змінам у ринкових умовах та ризиках.

Ризик-орієнтоване управління ліквідністю активів може бути ефективною стратегією для зменшення ризиків недоліків ліквідності та забезпечення стійкості компанії, але воно також вимагає значних зусиль та експертизи[37].

б) Стратегія активного управління ліквідністю активів - це підхід, який передбачає активне вкладання і керування ліквідними активами підприємства для забезпечення максимальної ефективності та доходності. Основні аспекти цієї стратегії включають:

- Активне інвестування: Ця стратегія передбачає активне вкладання ліквідних активів в різні фінансові інструменти, такі як акції, облігації, фонди тощо, для отримання вищої доходності. Компанія активно розробляє і виконує інвестиційні стратегії.

- Оптимізація портфеля активів: Активне управління передбачає ретельний аналіз та оптимізацію портфеля активів компанії з метою досягнення максимальної доходності та ризикованості, яка відповідає фінансовим цілям.

- Моніторинг ринків і ризиків: Компанія, що прагне активно управляти ліквідністю, повинна постійно моніторити фінансові ринки, а також ризики, пов'язані з інвестиціями. Це дозволяє швидко реагувати на зміни на ринку і приймати відповідні рішення.

- Створення різних інвестиційних стратегій: Активне управління включає в себе розробку різних інвестиційних стратегій для різних видів активів та ризиків. Компанія може використовувати різні підходи до управління активами залежно від конкретних цілей.

- Ліквідність і прибуток: Активне управління ліквідністю активів спрямоване на забезпечення ліквідності, тобто готовності до виплат та забезпечення фінансової стійкості компанії, а також на отримання максимальної прибутковості з інвестицій.

- Диверсифікація портфеля: Для зменшення ризику активне управління активами передбачає диверсифікацію портфеля, тобто розподіл інвестицій між різними видами активів і ринками.

- Реагування на зміни ринку: Компанія активно реагує на зміни на фінансових ринках і змінює свої інвестиційні стратегії відповідно до нових умов.

Стратегія активного управління ліквідністю активів спрямована на максимізацію доходності та оптимізацію ризику компанії. Вона може бути ефективною, але вимагає обачливості та компетентності в управлінні фінансами[34].

Переваги:

- Максимізація доходності: Стратегія активного управління дозволяє досягти вищої доходності в порівнянні з більш консервативними стратегіями.

- Можливість реагувати на зміни ринку: Компанія може швидко реагувати на зміни на фінансових ринках та адаптувати свої інвестиційні стратегії під нові умови.

- Диверсифікація ризиків: Активне управління дозволяє диверсифікувати портфель активів, зменшуючи ризики і роблячи його більш стійким до ринкових коливань.

- Оптимізація ризику та доходності: Компанія може створювати різні інвестиційні стратегії, які відповідають її фінансовим цілям і ризикам[35].

Недоліки:

- Підвищені ризики: Активне управління може призвести до підвищення ризику, оскільки вимагає активних операцій на фінансових ринках.

- Потреба у великій експертизі: Ця стратегія вимагає високого рівня експертизи у фінансах та інвестиціях.

- Споживання часу та ресурсів: Активне управління вимагає значних часових та фінансових ресурсів на моніторинг та управління активами.

- Можливість невдачі інвестицій: Інвестиції активів можуть бути пов'язані з ризиком невдачі та втратою капіталу компанії.

- Потреба у постійному моніторингу: Активне управління вимагає постійного моніторингу ринків та умов, що можуть бути вимагають значних зусиль[1].

Активне управління може бути ефективною стратегією для максимізації прибутковості та зменшення ризиків, але воно також пов'язано з великими вимогами щодо експертизи та ресурсів.

Провівши аналіз різних стратегій та підходів до управління ліквідністю активів страхової компанії "Метлайф". Дослідження включало в себе вивчення теоретичних основ управління, визначення сутності ліквідності активів, а також аналіз практичного досвіду страхових компаній у цій галузі.

В результаті аналізу було виділено кілька можливих стратегій управління ліквідністю активів, таких як стратегія управління резервами, стратегія диверсифікації активів, стратегія реінвестування прибутку, стратегія оптимізації пасивів і зобов'язань, стратегія ризик-орієнтованого управління ліквідністю та стратегія активного управління ліквідністю[45].

Вибір конкретної стратегії для страхової компанії "Метлайф" буде залежати від її конкретних потреб та фінансового стану. Кожна з цих стратегій має свої переваги та недоліки, і важливо врахувати їх при прийнятті рішення щодо управління ліквідністю активів.

3.2. Порівняння різних підходів до управління ліквідністю активів

У цьому розділі ми зосередимося на порівнянні різних стратегій управління ліквідністю активів з метою визначити, яка з них може бути найбільш оптимальною для страхової компанії "Метлайф". Аналіз цих стратегій надасть нам можливість обрати стратегію, яка краще відповідає унікальним потребам та цілям компанії.

Для проведення порівняльного аналізу ми врахуватимемо різні аспекти, такі як стійкість до ризиків, можливість оптимізації прибутку, вимоги до ліквідності та інші фактори. Наша мета - допомогти страховій компанії "Метлайф" вибрати найбільш дієву стратегію, яка сприятиме забезпеченню її стійкості та успішності на ринку страхування.

Ми спробуємо докладно проаналізувати кожну стратегію та виділити її переваги та недоліки, щоб надати обґрунтовану рекомендацію страховій компанії "Метлайф" стосовно вибору стратегії управління ліквідністю.

1) Порівняємо стратегію управління резервами активів зі стратегією диверсифікації активів

У контексті управління ліквідністю активів страхової компанії "Метлайф" стратегія управління резервами активів допомагає забезпечити високу ліквідність і готовність до виплат зобов'язань. Однак ця стратегія може викликати певні труднощі у роботі компанії, оскільки вимагає підтримання значних сум готівки та ліквідних активів. Це може призвести до зниження загальної доходності компанії, оскільки резерви не інвестуються в доходні активи, і збільшення фінансових витрат на утримання резервів у готівці.

З іншого боку, стратегія диверсифікації активів дає можливість компанії розподілити ризики та розширити можливості для заробітку. Ця стратегія спрямована на отримання вищих прибутків завдяки різноманітності активів та розподілу ризиків. Проте, вона може ускладнити управління активами та вимагати додаткового контролю і аналітичної роботи.

Отже, перша стратегія спрямована на гарантування ліквідності та надійності фінансової системи, в той час як друга надає можливість досягти вищих доходів завдяки різноманітності активів. Такий вибір може відповідати конкретним потребам та обставинам компанії[40].

2) Порівняємо стратегію реінвестування прибутку і стратегію оптимізації пасивів і зобов'язань

Стратегія реінвестування прибутку передбачає переважно інвестування зароблених коштів у доходні активи з метою збільшення прибутку компанії. Ця стратегія зазвичай приводить до зростання активів та може мати позитивний вплив на фінансову стійкість. Однак прибуток від інвестицій може бути нестійким, а ринкові ризики можуть призвести до збитків.

З іншого боку, стратегія оптимізації пасивів і зобов'язань спрямована на зниження фінансових ризиків та оптимізацію зобов'язань компанії. Вона дозволяє управляти зобов'язаннями таким чином, щоб зменшити фінансові витрати та збільшити ефективність ресурсів. Проте, ця стратегія може обмежувати можливості компанії отримувати високий прибуток від інвестицій.

Стратегія реінвестування прибутку може бути більш підходящою для компаній, які шукають збільшення прибутку, тоді як стратегія оптимізації пасивів і зобов'язань може бути важливою для зменшення ризиків та забезпечення стійкості фінансів.[40]

3) Розглянемо порівняння стратегії ризик-орієнтованого управління ліквідністю та стратегії активного управління ліквідністю в контексті управління ліквідністю активів страхової компанії "Метлайф".

Стратегія ризик-орієнтованого управління ліквідністю передбачає акцент на мінімізації ризиків, пов'язаних з ліквідністю, і вимагає збереження достатньої ліквідності для покриття негайних фінансових зобов'язань. Ця стратегія спрямована на створення фінансового резерву, який дозволяє компанії захистити себе від потенційних фінансових криз.

З іншого боку, стратегія активного управління ліквідністю передбачає максимізацію використання ліквідних активів для генерації прибутку. Ця стратегія може допомогти компанії забезпечити більшу доходність, але вона призводить до меншого рівня ліквідності.

Зважаючи на це, компанія "Метлайф" повинна ураховувати свою ризикову толерантність та фінансові цілі при виборі між цими стратегіями. Якщо компанія більше схильна до обмеження ризиків і забезпечення фінансової стійкості, то стратегія ризик-орієнтованого управління ліквідністю може бути важливою. З іншого боку, якщо основним пріоритетом є доходність, то стратегія активного управління ліквідністю може бути більш підходящою[29].

4) Порівняємо стратегію реінвестування прибутку та стратегію ризик-орієнтованого управління ліквідністю активів:

Стратегія реінвестування прибутку спрямована на максимізацію доходів шляхом інвестування прибутку в ризиковані активи, які можуть принести високий рівень прибутку. Вона підходить для страхових компаній, які переслідують доходність та готові взяти на себе певний ризик для отримання вигоди. Однак така стратегія може призвести до збільшення рівня ризику та зменшення ліквідності активів.

Стратегія ризик-орієнтованого управління ліквідністю активів спрямована на зменшення ризику та збереження ліквідності активів, особливо в умовах нестабільного ринкового середовища. Вона відповідає компаніям, які надають перевагу збереженню фінансової стійкості та готові пожертвувати деякою доходністю для зменшення ризиків[42].

Зважаючи на це, компанія "Метлайф" повинна урахувати свою ризикову толерантність та фінансові цілі при виборі між цими стратегіями. Якщо компанія більше схильна до обмеження ризиків і забезпечення фінансової стійкості, то стратегія ризик-орієнтованого управління ліквідністю може бути важливою. З іншого боку, якщо основним пріоритетом є доходність, то стратегія активного управління ліквідністю може бути більш підходящою. Порівняймо також стратегії реінвестування прибутку та ризик-орієнтованого управління ліквідністю активів. Стратегія реінвестування прибутку спрямована на максимізацію доходів шляхом інвестування прибутку в ризиковані активи, які можуть принести високий рівень прибутку. Вона підходить для страхових компаній, які переслідують доходність та готові взяти на себе певний ризик для отримання вигоди. Однак така стратегія може призвести до збільшення рівня ризику та зменшення ліквідності активів. Стратегія ризик-орієнтованого управління ліквідністю активів спрямована на зменшення ризику та збереження ліквідності активів, особливо в умовах нестабільного ринкового середовища. Вона відповідає компаніям, які надають перевагу збереженню фінансової стійкості та готові пожертвувати деякою доходністю для зменшення ризиків.

5) Порівнюємо стратегію диверсифікації активів та стратегію активного управління ліквідністю.

Стратегія диверсифікації активів передбачає розподіл активів компанії між різними видами інвестицій з метою зменшення ризику та максимізації доходів. Ця стратегія спрямована на розширення портфеля активів, що може підвищити ліквідність в довгостроковій перспективі та розподілити ризики між різними класами активів. Проте вона може призвести до меншої ліквідності в короткостроковому плані через зв'язаність коштів в різних інвестиціях.

З іншого боку, стратегія активного управління ліквідністю передбачає акцент на збереженні ліквідних активів та оптимальному використанні їх для забезпечення поточних зобов'язань компанії. Ця стратегія спрямована на забезпечення легкості доступу до коштів для виконання фінансових зобов'язань, але може призвести до обмеження можливості максимізації доходів через більш консервативний підхід до інвестицій[29].

б) Порівнюємо стратегію диверсифікації активів та стратегію оптимізації пасивів і зобов'язань:

Стратегія диверсифікації активів передбачає розподіл активів компанії між різними класами активів або ринками з метою зменшення ризику та підвищення рівня стабільності портфелю. Ця стратегія може сприяти розширенню інвестиційного портфелю компанії та зниженню концентрації ризиків.

Стратегія оптимізації пасивів і зобов'язань спрямована на управління фінансовими зобов'язаннями та забезпеченням максимальної ефективності управління фінансовими ресурсами компанії. Вона допомагає знизити фінансові витрати та оптимізувати структуру зобов'язань[28].

Підсумовуючи порівняльний аналіз різних стратегій управління ліквідністю активів, відзначається, що кожна із них має свої унікальні особливості та можливості. Вибір оптимальної стратегії визначається специфічними потребами та цілями страхової компанії "Метлайф".

Важливо наголосити, що вибір стратегії повинен ґрунтуватися на комплексному аналізі фінансового стану, ризиків та цілей компанії. Доцільно провести детальний аналіз і розглянути можливі варіанти комбінування стратегій для досягнення найкращого результату.

Наведені порівняння стратегій нададуть страховій компанії "Метлайф" можливість усвідомленого вибору стратегії управління ліквідністю активів, що відповідає її потребам та сприяє досягненню поставлених цілей.

3.3. Впровадження та оцінка ефективності рекомендацій

У цьому розділі ми розглянемо процес впровадження рекомендацій щодо управління ліквідністю активів страхової компанії "Метлайф". Докладно проаналізуємо кожну з обраних стратегій та розглянемо кроки, необхідні для їх практичного впровадження. Крім того, проведемо оцінку ефективності цих стратегій і визначимо їх вплив на фінансовий стан компанії.

Зосередимося на тому, які кроки необхідно здійснити для впровадження рекомендацій, що впливають із аналізу стратегій управління ліквідністю активів. Також обговоримо механізми контролю та моніторингу, які допоможуть забезпечити ефективне впровадження цих стратегій.

1) Впровадження та оцінка ефективності рекомендацій стратегії управління резервами є ключовим етапом у процесі управління ліквідністю активів страхової компанії "Метлайф". Ця стратегія спрямована на збереження фінансових резервів та їх подальше інвестування з метою отримання додаткових доходів.

а) Оцінка потреби в резервах: Першим кроком у впровадженні цієї стратегії є оцінка фінансових потреб компанії в резервах. На цьому етапі важливо визначити, які фінансові ризики можуть виникнути та яка сума резервів необхідна для їх покриття.

б) Розробка інвестиційної стратегії: Після оцінки потреби в резервах, необхідно розробити конкретну інвестиційну стратегію. Ця стратегія повинна враховувати фінансові цілі компанії, ризики та доходність резервів.

в) Вибір інвестиційних інструментів: Наступним кроком є вибір конкретних інвестиційних інструментів для резервів. Це можуть бути різні фінансові інструменти, такі як облігації, акції, нерухомість або інші активи. Вибір інструментів повинен відповідати прийнятій інвестиційній стратегії.

г) Диверсифікація портфелю: Для зменшення ризиків пов'язаних з інвестиціями резервів, важливо диверсифікувати інвестиційний портфель. Це означає розподіл інвестицій між різними класами активів і ринками.

д) Моніторинг та оцінка результатів: Після впровадження рекомендацій і розпочатку інвестиційного процесу, компанія повинна регулярно моніторити та оцінювати результати. Це включає в себе оцінку доходності портфелю, ризики та відповідність інвестиційної стратегії фінансовим цілям компанії.

е) Коригування стратегії: На основі результатів оцінки, компанія може приймати рішення щодо коригування інвестиційної стратегії та розподілу резервів. Це допомагає підтримувати актуальність та ефективність стратегії управління резервами.

є) Звітність і відповідність: Крім того, важливо забезпечити відповідність з обліковими та регуляторними вимогами щодо управління резервами та інвестиціями. Компанія повинна вести документацію та звітувати перед відповідними органами[5].

Впровадження та оцінка ефективності стратегії управління резервами є процесом, що вимагає систематичності, професіоналізму та уважності до ризиків і доходності інвестицій. Результати цього процесу вплинуть на фінансовий стан компанії та її здатність забезпечувати фінансову стійкість у майбутньому.

2) Стратегія диверсифікації активів в контексті управління ліквідністю активів страхової компанії "Метлайф" передбачає розподіл та інвестування активів у різноманітні класи і види, з метою зниження ризиків та підвищення

фінансової стійкості компанії. Ця стратегія дозволяє компанії зберігати ліквідність та отримувати прибуток, мінімізуючи вплив негативних змін на ринку чи внутрішніх факторів.

Основні аспекти впровадження та оцінки ефективності стратегії диверсифікації активів включають наступне:

а) Аналіз фінансового стану компанії: Першим кроком є оцінка фінансового стану компанії та ідентифікація цілей, які слід досягти через диверсифікацію активів. Цей аналіз допомагає визначити, наскільки потрібно розподілити активи між різними класами.

б) Вибір класів активів: На цьому етапі обираються різні класи активів для інвестицій. Це можуть бути, наприклад, акції, облігації, нерухомість, грошові кошти тощо. Важливо враховувати рівень ризику та доходності кожного класу.

в) Розподіл активів: Після вибору класів активів важливо визначити, яку частку портфелю слід виділити для кожного класу. Ефективний розподіл допомагає збалансувати ризики та доходність.

г) Інвестиційні рішення: Далі необхідно приймати конкретні інвестиційні рішення для кожного класу активів. Це включає в себе вибір конкретних активів, таких як окремі акції чи облігації, та розподіл коштів.

д) Моніторинг та оцінка результатів: Важливо регулярно моніторити і оцінювати результати диверсифікації активів. Це допомагає визначити, наскільки ефективно стратегія працює та чи досягаються фінансові цілі.

е) Коригування стратегії: На основі результатів моніторингу можуть бути внесені коригування до стратегії диверсифікації. Це може включати в себе перерозподіл активів, зміну інвестиційних об'єктів чи зміну цілей[9].

Диверсифікація активів допомагає знизити ризики, пов'язані з концентрацією активів у певних сферах і забезпечує компанії більшу стійкість у випадку фінансових труднощів чи несприятливих ринкових умов. Однак вона також може знизити потенційні доходи, оскільки деяка частина коштів інвестується у менш прибуткові активи.

3) Стратегія реінвестування прибутку в контексті управління ліквідністю активів страхової компанії "Метлайф" передбачає акцент на збереженні та подальшому інвестуванні прибутку компанії з метою отримання додаткових доходів. Ця стратегія дозволяє компанії збільшувати свою ліквідність та доходність, сприяючи подальшому зростанню активів.

Основні аспекти впровадження та оцінки ефективності стратегії реінвестування прибутку включають наступне:

а) Аналіз прибутку та дивідендів: Першим кроком є аналіз поточного рівня прибутку та дивідендів, які компанія отримує від інвестицій та резервів. Це допомагає визначити, скільки прибутку може бути реінвестовано.

б) Вибір інвестиційних інструментів: На цьому етапі обираються інвестиційні інструменти, в які може бути реінвестовано прибуток. Це можуть бути акції, облігації, фонди та інші інвестиційні можливості.

в) Стратегія реінвестування: Важливо визначити стратегію реінвестування, включаючи терміни та кількість коштів, які будуть реінвестовані. Це може бути зроблено одноразово або поетапно.

г) Моніторинг та оцінка результатів: Після впровадження стратегії реінвестування важливо моніторити та оцінювати її результати. Це включає в себе визначення доходності та зростання активів, що були реінвестовані.

д) Коригування стратегії: На основі результатів моніторингу можуть бути внесені коригування до стратегії реінвестування. Це може включати в себе перерозподіл інвестицій або зміну інвестиційних об'єктів[12].

Перевагою стратегії реінвестування прибутку є можливість максимізувати доходність активів, оскільки прибуток реінвестується та генерує додатковий прибуток в майбутньому. Проте, вона може призвести до меншого рівня ліквідності, оскільки частина активів може бути зафіксована в інвестиціях. Також, реінвестування прибутку пов'язане з ризиком, оскільки результати інвестицій не гарантовані.

Оцінка ефективності цієї стратегії передбачає порівняння доходності реінвестованих активів з іншими можливими стратегіями управління ліквідністю активів, а також з урахуванням фінансових цілей компанії та ризикової толерантності.

4) Стратегія оптимізації пасивів і зобов'язань в контексті управління ліквідністю активів страхової компанії "Метлайф" спрямована на оптимізацію фінансових зобов'язань та зниження фінансових витрат компанії. Ця стратегія допомагає підприємству зменшити ризики, пов'язані зі зобов'язаннями, і підвищити фінансову стійкість.

Основні аспекти впровадження та оцінки ефективності стратегії оптимізації пасивів і зобов'язань включають наступне:

а) Аналіз фінансових зобов'язань: Першим кроком є докладний аналіз всіх фінансових зобов'язань компанії, включаючи кредити, облігації, довгострокові та короткострокові зобов'язання.

б) Вибір оптимальних фінансових інструментів: На цьому етапі обираються фінансові інструменти, які дозволять оптимізувати зобов'язання компанії. Це може включати в себе рефінансування дорогостоящих кредитів або облігацій, реструктуризацію зобов'язань, а також вибір найбільш вигідних фінансових умов.

в) Зменшення фінансових витрат: Однією з основних мет стратегії є зниження фінансових витрат компанії. Це може бути досягнуто шляхом пошуку більш вигідних умов фінансування та оптимізації графіків виплат.

г) Моніторинг та оцінка результатів: Після впровадження стратегії важливо моніторити та оцінювати її результати. Оцінка включає в себе реальні зменшення фінансових витрат та покращення фінансового стану компанії.

д) Коригування стратегії: Залежно від результатів моніторингу, можуть бути внесені коригування до стратегії оптимізації пасивів і зобов'язань. Наприклад, зміни у графіках виплат або рефінансування зобов'язань[14].

Перевагою стратегії оптимізації пасивів і зобов'язань є здатність компанії знизити фінансові витрати та ризики, пов'язані зі зобов'язаннями. Це також може

сприяти покращенню кредитного рейтингу компанії та підвищенню її фінансової стійкості.

Недоліком цієї стратегії може бути обмеження доступності ліквідних активів, оскільки частина ресурсів може бути вкладена в оптимізацію зобов'язань. Також, процес оптимізації може вимагати додаткових ресурсів та аналітичної роботи.

Загалом, впровадження стратегії оптимізації пасивів і зобов'язань може бути корисним для страхової компанії "Метлайф," особливо якщо основними цілями є зменшення фінансових витрат та підвищення фінансової стійкості. Однак важливо ретельно розглянути всі аспекти і врахувати ризики перед впровадженням цієї стратегії.

5) Здійснення впровадження стратегії управління резервами вимагає комплексного та структурованого підходу. Нижче подано більш детальний опис етапів впровадження цієї стратегії:

а) Розробка плану впровадження: Перший крок полягає в розробці конкретного плану впровадження стратегії управління резервами. В цьому плані слід чітко визначити завдання, мету впровадження, строкові рамки та ресурси, які будуть виділені для реалізації стратегії.

б) Залучення фахівців: Для успішного впровадження стратегії важливо залучити фахівців зі знаннями та досвідом у сфері фінансів, інвестицій та управління резервами. Фахівці повинні бути в змозі визначити найбільш оптимальні інвестиційні можливості та враховувати ризики, пов'язані з ними.

в) Внутрішні зміни та навчання персоналу: Впровадження стратегії може вимагати внутрішніх змін у структурі, процесах та системах компанії. Персонал повинен бути навчений новим підходам та методам управління резервами. Навчання персоналу і внутрішні зміни сприяють забезпеченню ефективності впровадження.

г) Моніторинг та аналіз ефективності: Після впровадження стратегії необхідно постійно моніторити її ефективність. Аналіз фінансових результатів

порівнюється зі встановленими цілями та попередніми показниками. Якщо стратегія не відповідає очікуванням або не дає очікуваних результатів, можуть бути внесені коригування та оптимізації.

д) Звітність та комунікація: Важливо регулярно підготовляти звіти про ефективність впровадження стратегії та комунікувати їх стейкхолдерам компанії. Це допомагає всім зацікавленим сторонам розуміти процес та результати впровадження.

е) Оцінка ризиків та їх управління: Під час впровадження стратегії важливо здійснювати постійну оцінку ризиків, які можуть вплинути на реалізацію стратегії, та розробляти плани їх управління. Це допомагає забезпечити стабільність та захист фінансових активів компанії.

є) Постійне вдосконалення: Впровадження стратегії є динамічним процесом. Компанія повинна постійно вдосконалювати свої підходи до управління резервами та адаптувати їх до змін на фінансових ринках та власних потреб.[17]

У цілому, впровадження стратегії управління резервами є складним та багатоетапним процесом, який вимагає професіоналізму, аналізу та систематичного підходу. Ключовими факторами успіху є внутрішні зміни, адаптація до змін на ринках, контроль ризиків та досягнення фінансових цілей компанії.

б) Впровадження стратегії активного управління ліквідністю активів в страховій компанії "Метлайф" є процесом, який спрямований на забезпечення оптимальної ліквідності активів компанії з метою досягнення фінансової стійкості та ефективного використання ресурсів. Ця стратегія передбачає активну участь компанії в процесах управління фінансовою ліквідністю та ризиками для забезпечення оптимального співвідношення між ліквідністю та прибутковістю активів.

Впровадження стратегії активного управління ліквідністю може бути здійснене за наступними ключовими кроками:

а) Аналіз поточного стану ліквідності активів: Перший крок полягає у ретельному аналізі фінансового стану компанії та її активів. Це включає в себе оцінку обсягу ліквідних активів, портфеля інвестицій, зобов'язань та фінансових ризиків.

б) Визначення фінансових цілей: Компанія повинна чітко визначити свої фінансові цілі та стратегічні пріоритети. Це може включати досягнення певного рівня прибутку, зменшення ризиків, підвищення фінансової стійкості тощо.

в) Розробка оптимальних інвестиційних стратегій: На основі аналізу ліквідності та фінансових цілей компанія розробляє інвестиційні стратегії, спрямовані на максимізацію доходів та оптимізацію ризиків. Це може включати в себе вибір інструментів, портфеля активів, диверсифікацію та інші аспекти управління активами.

г) Моніторинг і управління ризиками: Однією з ключових складових стратегії активного управління ліквідністю є систематичний моніторинг ризиків. Компанія повинна виявляти та оцінювати фінансові та інвестиційні ризики, щоб вчасно реагувати на них та зменшувати їх вплив.

д) Корпоративне управління та внутрішній контроль: Здійснення стратегії активного управління ліквідністю передбачає впровадження систем корпоративного управління та внутрішнього контролю. Це допомагає забезпечити чесність та відповідність усіх операцій компанії вимогам та стандартам.

е) Оцінка та корекція: Після впровадження стратегії, компанія повинна систематично оцінювати її ефективність відносно досягнутих цілей. Якщо необхідно, корегувати стратегію для досягнення найкращих результатів.

є) Звітність та комунікація: Важливо інформувати кредиторів, включаючи акціонерів та регулювальні органи, про результати та показники впровадження стратегії активного управління ліквідністю[36].

Загальний успіх впровадження стратегії активного управління ліквідністю полягає в здатності компанії адаптуватися до змін на фінансових ринках,

максимізувати доходи та оптимізувати ризики, одночасно забезпечуючи високий рівень ліквідності активів.

Звісно, впровадження комбінованих стратегій в управлінні ліквідністю активів вимагає обґрунтованого та систематичного підходу. Після розгляду окремих стратегій управління ліквідністю, переходимо до питання їх комбінування для досягнення максимальної ефективності та відповідності фінансовим цілям компанії.

Впровадження комбінованих стратегій передбачає аналіз, який з аспектів окремих стратегій може бути взаємодією, а який може витіснити інший.

Важливим кроком у впровадженні комбінованих стратегій є управління ризиками. Компанія повинна ідентифікувати та оцінити ризики, пов'язані з впровадженням комбінованих стратегій, та розробити плани для їх зменшення та контролю. Особливу увагу слід приділити фінансовому моніторингу та оцінці результатів для забезпечення відповідності фінансовим цілям компанії.

Під час впровадження комбінованих стратегій, компанія також може розглянути можливості залучення додаткових ресурсів, які допоможуть в оптимальному використанні цих стратегій. Також важливо забезпечити належну комунікацію із кредиторами та забезпечити їм доступ до інформації про впровадження комбінованих стратегій та їх вплив на фінансовий стан компанії.

Впровадження комбінованих стратегій управління ліквідністю активів вимагає ретельного планування та узгодженого підходу для досягнення фінансової стійкості та ефективного управління ресурсами компанії.

1) Впровадження комбінації стратегій активного управління ліквідністю та стратегії реінвестування прибутку вимагає уважного планування та виконання кількох ключових кроків для забезпечення успішності цих стратегій. Давайте розглянемо деталі кожного з цих кроків:

а) Аналіз фінансового стану компанії: Перш ніж розпочати впровадження будь-яких стратегій, необхідно ретельно проаналізувати фінансовий стан

компанії. Це включає в себе оцінку поточних активів, зобов'язань, ліквідності та поточного рівня прибутку.

б) Визначення фінансових цілей: Компанія повинна визначити чіткі фінансові цілі, які вона хоче досягти через впровадження комбінованих стратегій. Це може включати в себе досягнення певного рівня доходності, збільшення ліквідності або диверсифікацію інвестицій.

в) Розробка інвестиційної стратегії: Для комбінування стратегії активного управління ліквідністю та стратегії реінвестування прибутку, необхідно розробити докладний план інвестування прибутку компанії. Це включає в себе вибір інвестиційних інструментів, розподіл активів та визначення стратегії управління ліквідністю.

г) Моніторинг і контроль: Після впровадження комбінованих стратегій важливо систематично моніторити і контролювати їх ефективність. Це включає в себе стеження за доходами, ліквідністю та ризиками. Якщо ситуація вимагає коригувань, компанія повинна бути готовою змінювати свої стратегії відповідно.

д) Оцінка результатів: Важливо проводити регулярну оцінку результатів впровадження комбінованих стратегій. Це дозволить компанії зрозуміти, наскільки ефективно вони допомагають досягти фінансових цілей і чи потрібні зміни в стратегіях.

е) Звітність і комунікація: Звітність перед керівництвом, інвесторами та іншими кредиторами є важливою частиною процесу впровадження комбінованих стратегій. Компанія повинна забезпечити якісну та доступну інформацію про свої фінансові результати та стратегії.

Впровадження комбінованих стратегій управління ліквідністю активів може допомогти компаніям досягти балансу між доходністю та ліквідністю, але вимагає відповідної підготовки, моніторингу та аналізу результатів.

2) Впровадження комбінації стратегій диверсифікації активів і ризик-орієнтованого управління ліквідністю вимагає досить детального підходу та

врахування різних аспектів. Розглянемо процес впровадження цих стратегій крок за кроком:

а) Аналіз портфеля активів: Перший крок - це аналіз поточного портфеля активів компанії. Необхідно визначити, які активи наявні, які ризики вони несуть та як вони співпрацюють один з одним.

б) Визначення ризиків і цілей: Після аналізу поточного стану, необхідно визначити ризики, які є для компанії важливими, а також фінансові та стратегічні цілі, які необхідно досягти. Це може включати в себе бажану рівновагу між прибутком та ризиком.

в) Розробка стратегії диверсифікації: Комбінування стратегії диверсифікації активів передбачає розширення активів компанії, зокрема, інвестування в різноманітні класи активів або ринки. Важливо розробити стратегію, яка враховує ризики та цілі компанії, і визначити, куди і як інвестувати.

г) Розробка стратегії ризик-орієнтованого управління ліквідністю: Для управління ліквідністю в контексті ризиків, необхідно розробити стратегію, яка допоможе вирішити проблеми, пов'язані з ліквідністю, які можуть виникнути внаслідок диверсифікації. Наприклад, це може включати в себе визначення рівня ліквідності, який необхідно підтримувати в різних умовах.

д) Впровадження стратегій: Запуск стратегій передбачає вибір інвестицій та виконання дій згідно розроблених стратегій. Це може охоплювати придбання нових активів, зменшення ризиків або інші фінансові дії.

е) Моніторинг і коригування: Важливо систематично моніторити впроваджені стратегії та їх вплив на фінансовий стан компанії. Якщо ситуація вимагає коригувань, необхідно бути готовим до внесення змін в стратегії.

є) Оцінка результатів: По завершенні певного періоду впровадження стратегій важливо оцінити їх ефективність. Для цього можна використовувати різні ключові показники та аналіз результатів.

ж) Доопрацювання стратегій: На основі результатів оцінки, при необхідності, стратегії можуть бути вдосконалені та адаптовані для досягнення максимально ефективних результатів.[37]

Впровадження комбінації стратегій диверсифікації активів і ризик-орієнтованого управління ліквідністю вимагає інтегрованого підходу та ретельного аналізу. Важливо розуміти, як ці стратегії взаємодіють і як вони сприяють досягненню фінансових та стратегічних цілей компанії.

3) Для ефективного впровадження комбінованих стратегій управління ліквідністю активів, таких як стратегія управління резервами та стратегія оптимізації пасивів і зобов'язань, необхідний ретельний підхід та послідовність дій. Ось ключові етапи цього процесу:

Аналіз поточного стану: Першим кроком є детальний аналіз фінансового стану компанії "Метлайф" та оцінка її поточного рівня ліквідності і ризику. Це визначає основні області, в яких може бути застосована комбінована стратегія.

Визначення цілей: Наступним кроком є визначення конкретних фінансових цілей для впровадження комбінованих стратегій. Це може включати зменшення ризику, підвищення ліквідності, оптимізацію витрат і доходів тощо.

Вибір комбінації стратегій: Після аналізу і визначення цілей вибирається комбінація стратегій, яка найкраще відповідає потребам компанії "Метлайф." Наприклад, може бути вирішено поєднати стратегію управління резервами зі стратегією оптимізації пасивів і зобов'язань.

Розробка плану впровадження: Після вибору комбінації стратегій розробляється детальний план впровадження. Цей план включає в себе кроки, відповідальних осіб та графік впровадження.

Впровадження та моніторинг: Здійснення запланованих дій та впровадження комбінованих стратегій. Після цього важливо постійно моніторити фінансові показники та результати для вчасного виявлення необхідних корекцій і змін.

Впровадження комбінованих стратегій дозволяє компанії "Метлайф" досягати фінансової стійкості, знижувати ризики та підвищувати ліквідність активів. Ключовим фактором є здатність адаптувати комбіновані стратегії до конкретних умов та цілей компанії.

Ми розглянули процес впровадження різних стратегій управління ліквідністю активів страхової компанії "Метлайф". Кожна з цих стратегій має свої особливості та вимоги. Важливим етапом є аналіз фінансового стану компанії, визначення цілей та розробка плану впровадження. Після цього потрібно ефективно втілити план та ретельно моніторити результати.

Впровадження стратегій управління ліквідністю активів є важливою складовою фінансового управління страхової компанії та може суттєво впливати на її фінансову стійкість та ефективність у конкурентному середовищі. Належне впровадження та контроль за виконанням обраних стратегій дозволить "Метлайф" досягти поставлених цілей та забезпечити стабільну та успішну діяльність на ринку страхування.

Висновки до розділу 3

Провівши аналіз різних стратегій та підходів до управління ліквідністю активів страхової компанії "Метлайф", дослідження включало в себе вивчення теоретичних основ управління, визначення сутності ліквідності активів, а також аналіз практичного досвіду страхових компаній у цій галузі.

В результаті аналізу було виділено кілька можливих стратегій управління ліквідністю активів, таких як стратегія управління резервами, стратегія диверсифікації активів, стратегія реінвестування прибутку, стратегія оптимізації пасивів і зобов'язань, стратегія ризик-орієнтованого управління ліквідністю та стратегія активного управління ліквідністю.

Вибір конкретної стратегії для страхової компанії "Метлайф" буде залежати від її конкретних потреб та фінансового стану. Кожна з цих стратегій має свої переваги та недоліки, і важливо врахувати їх при прийнятті рішення щодо управління ліквідністю активів.

Стратегія управління резервами є ключовою для страхової компанії, оскільки вона забезпечує фінансову стійкість та здатність виконувати свої зобов'язання перед клієнтами. Надмірні резерви можуть призвести до витрат на їх утримання, а недостатні резерви можуть створити ризик недоліків ліквідності в разі негайних виплат. Тому важливо балансувати обсяг резервів, щоб забезпечити оптимальну ліквідність і фінансову стабільність компанії.

Стратегія активного управління ліквідністю активів спрямована на максимізацію доходності та оптимізацію ризику компанії. Вона може бути ефективною, але вимагає обачливості та компетентності в управлінні фінансами.

ВИСНОВКИ

Дослідження питань управління фінансовими ресурсами, зокрема ліквідністю активів страхової компанії "Метлайф", виявило різні аспекти та вимоги, які необхідно враховувати для забезпечення ефективності фінансової діяльності. Зазначені аспекти включають визначення сутності ліквідності активів, теоретичні підходи до управління ліквідністю, аналіз практичного досвіду страхових компаній та законодавчу базу в галузі страхування.

Враховуючи загальний економічний контекст та зовнішні фактори, аналіз фінансового стану "Метлайф" вказує на певні виклики, але також виявляє ключові позитивні аспекти, які говорять про конкурентоспроможність компанії. Наступні етапи аналізу деталізують рекомендації та можливі стратегії для подальшого вдосконалення фінансового положення "Метлайф".

В першому розділі було розглянуто теоретичні аспекти управління ліквідністю активів страхової компанії "Метлайф", виявився вельми ретельним та інформативним. Визначення та сутність ліквідності активів були чітко визначені, надаючи загальне уявлення про ключові аспекти.

Теоретичні підходи до управління ліквідністю активів були висвітлені з точки зору їх застосування в страховій сфері. Важливим етапом було врахування практичного досвіду інших страхових компаній у цьому питанні, що дозволило виявити ефективні стратегії та ті, які можуть бути модифіковані для потреб "Метлайф".

Зазначено, що законодавча база та регулювання галузі страхування є важливим контекстуальним фактором для розуміння умов, в яких функціонує страхова компанія. Це дає змогу ефективніше адаптувати стратегії управління ліквідністю до вимог нормативного середовища.

В цілому, перший розділ забезпечив теоретичний фундамент для подальшого аналізу та розробки рекомендацій з управління ліквідністю активів страхової компанії "Метлайф".

Другий розділ, присвячений аналізу ліквідності активів страхової компанії "Метлайф", дозволив глибоко зануритися у фінансовий стан та діяльність компанії.

Характеристика господарської діяльності "Метлайф" відобразила основні напрямки бізнесу та дозволила визначити основні сфери діяльності, що впливають на ліквідність. Економіко-математичні розрахунки та оцінка фінансових показників деталізували фінансовий стан компанії.

Зокрема, визначено фактори, що впливають на ліквідність, що стало підґрунтям для подальшого розгляду стратегій управління ліквідністю. Аналіз результатів та тенденцій дозволяє виявити позитивні зрушення та можливі ризики, пов'язані з ліквідністю компанії.

Загальною тенденцією є стабільність та позитивні динаміки ключових фінансових показників, що свідчить про компетентне управління ресурсами та ефективність стратегій, застосованих компанією.

Даний аналіз є важливим етапом для розробки конкретних рекомендацій щодо управління ліквідністю компанії "Метлайф".

У третьому розділі магістерської роботи проведено огляд можливих варіантів управління ліквідністю активів страхової компанії "Метлайф". Піднято питання про порівняння різних підходів до управління ліквідністю та виділено основні переваги та недоліки кожної стратегії.

Визначено, що впровадження комбінованих стратегій може стати ключовим фактором для досягнення фінансової стійкості та оптимального керування ризиками. Компанія "Метлайф" може виграти від здатності адаптувати різні стратегії до унікальних умов та потреб бізнесу.

Рекомендації також наголошують на важливості аналізу фінансового стану компанії перед вибором конкретної стратегії, адже їхній успіх тісно пов'язаний з

умовами ринку, внутрішніми можливостями та здатністю ефективно втілювати їх на практиці.

Впровадження та оцінка ефективності рекомендацій вимагають системного підходу та ретельного моніторингу результатів. Саме відправною точкою для компанії "Метлайф" може стати ретельна оцінка індивідуальних потреб та особливостей її діяльності для вибору оптимального шляху управління ліквідністю.

Запропоновані рекомендації є напрацюванням для подальших кроків компанії щодо вдосконалення системи управління ліквідністю та досягнення високого рівня фінансової стійкості.

Дипломна робота з управління ліквідністю активів страхової компанії "Метлайф" висвітлила важливі аспекти фінансової стабільності та ефективного управління ресурсами. Результати аналізу та дослідження дозволяють зробити кілька ключових висновків.

В першу чергу, виявлено, що "Метлайф" демонструє високий рівень фінансової стійкості, що підтверджується рядом ключових показників, таких як коефіцієнт покриття, швидкої ліквідності та оборотність активів. Покращення рентабельності активів свідчить про успішні стратегії оптимізації операцій та розширення бізнесу.

З рекомендацій важливо висвітлити необхідність подальшого удосконалення стратегій управління ресурсами, а також ретельного моніторингу та управління ризиками. Зокрема, розглядаючи можливості розширення ринків та інновацій, "Метлайф" може забезпечити стабільний розвиток у майбутньому.

Загальний висновок полягає в тому, що ефективне управління ліквідністю відіграє критичну роль у фінансовому успіху страхових компаній. Запропоновані рекомендації мають на меті підвищення конкурентоспроможності "Метлайф" та забезпечення стійкості у змінних умовах ринку страхування.

Для подальшого посилення фінансової стійкості та збереження конкурентоспроможності, "Метлайф" може розглядати можливості для

вдосконалення своєї інноваційної стратегії. Акцент на впровадженні передових технологій та продуктів може не лише забезпечити перевагу на ринку, але й допомогти вирішити можливі виклики та зробити компанію менш вразливою до коливань у зовнішньому середовищі. Інновації та технологічний прогрес можуть стати ключовими драйверами успіху в динамічному світі страхування.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Адамович В. Страхування життя – могутній інвестиційний ресурс. Финансовая консультация. 2003. № 15-16. С. 10-14.
2. Бланк І.О. Фінансовий менеджмент :навчальний посібник. К. : Ельга, 2008. 724 с.
3. Гарасюк О.А. Проблеми щодо сутності поняття «ділова активність підприємства». Вісник КТУ. 2010. № 22. С. 63.
4. Гинзбург А.И. Страхование. Спб.: Питер, 2002. 176 с.
5. Глущенко О.О. Вдосконалення менеджменту ліквідності (платоспроможності) за умов платіжно-розрахункової кризи в Україні.
6. Горбунова А. В. Ліквідність в оцінці і діагностиці фінансового стану підприємства. Запоріжжя : Державний вищий навчальний заклад «Запорізький національний університет» МОН. 2015. 213 с.
7. Заїкіна О.О. Роль показників ділової активності в оцінці управління підприємством. Харчова промисловість. 2008. № 7. С. 144–148.
8. Залетов О. М. Страхування: Навч. посібник // За ред. д.е.н.
9. Каріка І. М. Покращення фінансового стану підприємства за рахунок розробки механізму поповнення оборотних коштів.
10. Кнейслер О.В. Практичні засади управління активами страхової компанії . Наукові записки. 2017. Вип. 12. С. 224-235.
11. Кнейслер О.В. Практичні засади управління активами страхової компанії Наукові записки. 2017. Вип. 12. С. 224-235.
12. Кнейслер О.В. Страхування: Навчальний посібник. Тернопіль: "Економічна думка", 2008. 187 с.
13. Ковалев В.В. Курс фінансового менеджмента : Велбі, 2011. 448 с.
14. Коваленко Л.О., Ремньова Л.М. Фінансовий менеджмент : [навч. посіб.] ; 3-є вид., випр. і доп. К. : Знання. 483 с.

15. Корнівська В.О. Ліквідність у термінах економічної теорії: посткризові орієнтири розвитку. Економічна теорія. 2013. № 2. С. 16–27.
16. Король В. Методологічні розбіжності оцінки ліквідності і платоспроможності в системі аналізу фінансового стану підприємств. Економіка. Фінанси. Право. 2007. № 5. С. 22–26.
17. Лемішко О. О. Ліквідність сільськогосподарських підприємств у сучасних умовах господарювання . Вісник аграрної науки. Київ : Українська академія аграрних наук, 2014. № 12. С. 56–59.
- 17.Макарчук І.М. Теоретичні основи оцінки фінансового стану підприємств.
18. Мец В.О. Економічний аналіз фінансових результатів та фінансового стану підприємства : [навч. посіб.]. К. : Вища шк., 2003. 278 с.
19. Мних М.В. Страхування в Україні: сучасна теорія і практика: Підручник. К.: Знання України, 2006. 284 с.
20. Мотичко В. В. Концептуальні засади управління платоспроможністю підприємства
21. Ненно І.М. Формування фінансового потенціалу страховика з використанням залучених коштів. Ринкова економіка: сучасна теорія і практика управління. 2017. Т. 11. Вип. 20. Ч. I. С. 46- 51.
22. Орехова К. В. Кредитоспроможність позичальника: сутність та зміст . Наука й економіка. Хмельницький. 2009. № 4. С. 127–129.
23. Осадець С.С. Страхування : підруч. К. : КНЕУ. 528 с.
24. Пікус Р.В. Міжнародний досвід управління активами страхової компанії. Вісник Київського національного університету ім. Т. Шевченка. Серія: Економіка. 2018. Вип. 120. С. 7-12.
25. Пойда-Носик Н.Н., Свадеба В.В. Платоспроможність підприємства та формування системи її забезпечення. Науковий вісник Ужгородського університету. 2016. С. 208 – 215.
26. Процик О. О., Гриневич Ю. М. Роль і значення управління ліквідністю і платоспроможністю підприємства. Наука й економіка. 2016. № 4. С. 42–48.

27. Положення про порядок формування, розміщення та обліку страхових резервів з видів страхування інших ніж страхування життя: затверджено Наказом Комітету у справах нагляду за страховою діяльністю від 26.05.1997 р. № 41.
28. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 1 "Загальні вимоги до фінансової звітності" затвердженим наказом Міністерства фінансів України від 31 березня 1999 р. № 87.
29. Про внесення змін до рішення Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку від 02 травня 2023 року № 485
30. Про затвердження Інструкції з діловодства у Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку URL: <https://www.nssmc.gov.ua/documents/pro-zatverdzhennya-nstrukts-z-dlovodstva-u-natsionalny-koms-z-tsnnih-paperv-ta-fondovogo-rinku/> (дата звернення 20.10.2023 р.)
31. Про значимість у бухгалтерському обліку і звітності. Лист Міністерства фінансів України від 29.07.2003 № 04230 – 108.3.
32. Про страхування: Закон України від 4.10.2001 р. № 2745-III .Україна-Business. 2001. № 44. С. 7-12.
33. Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2664-14#Text> (дата звернення 21.10.2023 р.)
34. Полчанов А. Фінансова стратегія страховика на світовому ринку. Вісник КНТЕУ. 2018. № 3. С. 75–83.
35. Савицька Г. В. Аналіз господарської діяльності підприємства: 5-е вид. Мінськ: ООО "Новое поколение", 2001. 688 с.
36. Серпенінова Ю. С. Оцінка факторів стану ліквідності банків України. Економіка. Фінанси. Право. Київ : АФ «Аналітик», 2009. № 2. С. 19–23.
37. Слободянюк І. С. Оцінка платоспроможності підприємства в сучасних умовах
38. Слюсаренко О. О. К.: Міжнародна агенція "BeeZone", 2003. 320 с.
39. Старостенко Г. Г. Управління ліквідністю малого підприємства: теоретичний аспект. Причорноморські економічні студії. 2017. Випуск 16. С. 98 – 104.

40. Стеценко К. П. Управление активами страховых компаний должно быть профессиональным.
41. Супрун А.А. Аналіз активів страхових компаній .Економіка: проблеми теорії і практики. Збірник наукових праць. Випуск 192: В 4 т. Том II. ДНУ, 2014. С.134-146
42. Супрун А.А. Возможности здійснення інвестицій страховими компаніями України .Фондовий ринок. 2016. № 35. С.24-30
43. Супрун А.А. Нові напрямки в інвестуванні коштів страхових компаній. «Стан і проблеми трансформації фінансів та економіки регіонів у перехідний період». Збірник наукових праць другої Міжнародної науково- практичної конференції (Хмельницький інститут бізнесу, м. Хмельницький), 2015, С.115
44. Супрун А.А. Проблеми формування капіталу страхових компаній. Економіка: проблеми теорії і практики. Збірник наукових праць. Випуск 112. 2015. с.31 – 48
45. Супрун Н.В. Нові підходи до управління капіталом страхових компаній
46. Терещенко О.О. Фінансова діяльність суб'єктів господарювання: навч. посіб. К. : КНЕУ, 2009. 554 с.
47. Тесленок І.М., Кучеренко М.О. Сутність і структура інформаційного потенціалу підприємства. БізнесІнформ. 2016. № 6.
48. Ткаченко А.В. Імплементация та адаптація до української практики європейських принципів управління активами і пасивами страхових компаній. Вісник університету банківської справи Національного банку України. 2016. № 3 (15). С. 229-235.
49. Ткаченко А.В. Імплементация та адаптація до української практики європейських принципів управління активами і пасивами страхових компаній. Вісник університету банківської справи Національного банку України. 2016. № 3 (15). С. 229-235.
50. Ткаченко Н. В. Страхування. Практикум: Навч. посіб . К.: Ліра-К, 2007. 270 с. (с. 166-170)

51. Турбина К.Е. Теория и практика страхования: учебное пособие / Под. ред.. М.: Анкил, 2003.704 с.
52. Федорова. Т.А Страхование : учебник / Под ред.. М. : Экономика, 2004. 875 с.
53. Фурман В.М. Основні напрямки організації стратегічного управління в страхових компаніях. Економіка і прогнозування. 2016. № 4. С. 49-61.
54. Фурман В.М. Основні напрямки організації стратегічного управління в страхових компаніях . Економіка і прогнозування. 2016. № 4. С. 49-61.
55. Чиж Л.М. Сутність, структура та функції страхового капіталу Економіка. Управління. Інновації
56. Шевченко О. А. Аналіз рівня ліквідності підприємств легкої промисловості
57. Шеремет О.О. Фінансовий аналіз : [навч. посіб.] . К., 2009.196 с.
58. Юркевич О., Шинкаренко. А. Рівень ліквідності фондового ринку: значення та підходи до визначення. Вісник Національного банку України. Київ : Національний банк України, 2012. № 4. С. 62–65.
59. Інтерв'ю -Стівен Кандар'ян президент і гендиректор МетЛайф. URL: <https://www.vedomosti.ru/newspaper/articles/2013/08/21/strahovye-kompanii-nachinayut-igrat-vazhnyu-obschestvennyu> (дата звернення 23.10.2023 р.)
60. Керовані стоматологічні плани. URL: <https://web.archive.org/web/20140318212617/https://www.metlife.com/brokers/benefit-products/group-employee/dental-health-benefits/group-dental-hmo.html> (дата звернення 18.10.2023 р.)
61. Критична хвороба. URL: <https://web.archive.org/web/20140318214138/https://www.metlife.com/individual/employee-benefits/accident-health/critical-illness-policy/index.html> (дата звернення 18.10.2023 р.)
62. Національний банк Пенджабу купує 30% акцій Metlife, компанії, яка буде ребрендингована. URL: <https://web.archive.org/web/20201031202403/http://archive.indianexpress.com/news/pu>

njab-national-bank-acquires-30--stake-in-metlife-company-to-be-rebranded/1054584

(дата звернення 17.10.2023 р.)

63. Продажі ІА продовжують бити рекорди. URL: <https://web.archive.org/web/20140318220427/http://annuitynews.com/>(дата звернення 17.10.2023 р.)

64. Планування особливих потреб. URL: https://web.archive.org/web/20140318211744/https://www.metlife.com/individual/planning/special-needs/index.html?WT.mc_id=vu1301#overview(дата звернення 17.10.2023 р.)

65. Рішення, яке допоможе збільшити робочу силу. URL: https://web.archive.org/web/20210122012001/http://www.whymetlife.com/downloads/MetLife_Total_Absence_Management.pdf (дата звернення 17.10.2023 р.)

66. Страхування на випадок інвалідності. URL: <https://web.archive.org/web/20141226092514/https://www.metlife.com/individual/insurance/disability-insurance/index.html#basics>(дата звернення 18.10.2023 р.)

67. Слухання окремих питань щодо варіантів довічного доходу для учасників. URL:

<https://web.archive.org/web/20150923215940/http://www.dol.gov/ebsa/pdf/MetLife101510.pdf>(дата звернення 19.10.2023 р.)

68. Страхування авто та житла. URL: https://web.archive.org/web/20140318215356/https://www.metlife.com/business/benefit-products/voluntary-benefits/specialty-benefits/auto-home.html?WT.ac=Ban_BUS_EBTS_2014_5-79476_T4288-BU-business&oc_id=Ban_BUS_EBTS_2014_5-79476_T4288-BU-business(дата звернення 16.10.2023 р.)

69. Страхувий ринок України. URL: <https://forinsurer.com/stat>(дата звернення 17.10.2023 р.)

70. Христофор Вільямс MetLife Gains Altitude. URL: <https://www.barrons.com/articles/SB50001424052970203296004575307113048786930>. (дата звернення 15.10.2023 р.)
71. AIG завершує угоду з MetLife. URL: https://web.archive.org/web/20210128191755/https://dealbook.nytimes.com/2010/11/02/a-i-g-closes-metlife-deal-treasury-takes-fed-stake/?_php=true&_type=blogs&_r=0(дата звернення 15.10.2023 р.)
72. LIMRA опублікувала 20 найкращих анuitетних компаній у 2009 році. URL: <https://web.archive.org/web/20140318220835/http://annuitynews.com/Article/LIMRA-Releases-Top-20-Annuity-Companies-in-2009/167044#.UyjD-HbP32d>(дата звернення 17.10.2023 р.)
73. Metlife Inc . URL: <https://web.archive.org/web/20140318212100/http://www.tkgi.net/metlife.htm> (дата звернення 17.10.2023 р.)
74. MetLife IPO залучила 2,88 мільярда доларів. URL: <https://web.archive.org/web/20210128064832/https://www.insurancejournal.com/news/national/2000/04/05/10900.htm>(дата звернення 17.10.2023 р.)